

A

2448

—

—

||

.

—

Halott énekek. H.é.ny.n.

Kolozsvár, magántulajdon.

szó dijanos
ipata ur ar
vált mi er
arany hogy
emim

ny nagy ar
vagy nagy mi
szó jöve dot
gal lejjöta
vagy asan

Wámsor
Giza
Kolasvár, 1938

RÓVID ELŐL-JARO
BESZED.

AZ halottaknak el-temet-
tésében nem minden
nemzetek mindenkoron, és
minden helyen edgy szokást
követtenek eleitől fogván;
Mert némelleyek halottjokat
a' földben takarták sok féla
Ceremoniával: Némelleyel
meg-égették, és a' porát va-
lami edényben szedik, és
azt tótték-el: Némelleyek vé-
gezetre halottjokat a' vízbe
vetették. Melly szokásokrói
bővebben irnak a' historicu-
sok. Sőt a' kik kereszttyém
nevet viselnek-is ebben nel.

A & miz

RŐVID ELŐL-

mindenkor egy törvényt tar-
tottanak; hogy a' hiveknek
Christus születése előtt való
rend tartásokról ne szollyak.
Elein általában fogva az A-
postoloknak intésekből, el-
hagyván, a' fok pogány szo-
kásokat, igen együgyűkép-
pen temetkeztenek. Annak
utánna a' Pápiſtaság neve-
kedvén, ebben a' Ceremoni-
ák-is nevedtenek, mellye-
ket a' ki olvasni akar, meg-
talál Robertus Bellarminus-
nál, tom. 1.

A' mi begény nemzetünk-
nek nagy része, Isten kegyel-
méből, e' Ceremoniákban né-
melj

JARÓ BESZED.

mellyeket a' több Pápiſtaság-
gal le-tött, némellyeket még
meg-tart, ugymint harango-
zást, néhol alamisna osztást,
(mellynek része általában fogva
a' tor) éneklést, prédikállást,
nagy koporsó emeléseket, és
egyéb effélet. Mellyek köz-
zül ki legyen jó s' ki nem, én
itt nem vizsgálom: mert az
emberek semmit nehezebben
nem szenvednek, mint ha
valami szokott dolgot, ha
szinte nem jó-is, valaki im-
probál. Olvashatsz valamit
némellyik felől, Lamb. Da-
néusnál Bellarm: ellen. Azt
mondhatom, ha bányák-is

RÖVID ELŐL-
némellyek, hogy ha temetés
nem volna, Mestert és Deá-
kot nehézben tartanának,
(mint Prédikátort, ha keres-
telés és eskerés nem volna,)
olly balgatagok az emberek.
Azért mivel hogy mi közöt-
tünk halott temetéskor éne-
kelnek, a' minémű énekeket
akkorra irtanak tudós em-
berek, mióta az Ecclesia kez-
dezt reformáltatni, azokat e'
könyvetskében szedtem,
hogy azok edgyütt lévén a'
Deákság efféle szolgálatban
élhessen vélek. Az Autho-
roknak neveket el nem tit-
koltam volna, de kevésnek
tud-

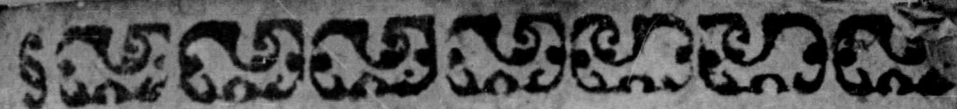
JARÓ BESZED.
tudhattam-meg, a' kiknek a
vers fejekben nincsen, mel-
lyeket külön meg-jegyezni
nem szükség volt. Itélem,
hogy egy is nincsen igen ré-
gi benne, mert a' Pápistaság-
bá Deákúl mondották a Sól-
tárt. Továbbá találtam még
ezek kivül többet-is, jóllehet
igen kevés: de énnékem
elégnek tetszének ezek. Osz-
tottam három részre: Az el-
sőben vannak, a' mellyeket a'
halottas ház előtt szoktanak
mondani; A' másodikban, az
halott ki-vitelkor; Az har-
madikban, a' mellyeket a'
fir felett. De ez osztás nem
olly

olly köteles; hogy változás
nem lehetne benne melly a'
Cantoroknak eszétségén áll.
Kölc Debreczenben, Pün-
kösd havának 12. napján,
1598. Esztend.

E. S. II.

EL-

E L S Ö R E S Z.

Mellyphen vannak azok, a'
mellyeket a' testnek fel-véte-
le előtt mondhatni.

Az örök halál ellen.

AZ mi életünknek kő-
zepette, halaltul kőr-
nyül vétettünk: kit mi keres-
sünk tegedelmül, ki minket
vigasztallyon; csak tegedet
Uram, ki mi bűneinkért iga-
zán most mi reánk meg-ha-
ragudtál: szent áldott Ur I-
sten, szent erős Ur Isten,
szent idvezítő irgalmas U-
runk, oh örök Isten, de ne
hadgy minket bűneinkért
gonoszul elvesznünk, de mi

halálunknak idején légy mi-
nénkünk nagy segedelmünk,
Irgalmazz minénkünk.

M A S.

*Esa 64. Az örök életnek dicsősé-
géről bizonyos halál után.*

Tudgyuk Uram Isten,
hogy mind meg kell
halnunk, de hiszünk hogy az
örök életre ismét mind fel-
támadunk, mert te vagy éle-
tünk te benned halálunk, te
vagy fel-támadásunk.

Soha szem nem látta, fül
és nem hallotta, embereknek
szive gondolattya, azt meg-
sem gondolhattya, mely nagy
dicsőséget az Ur Isten szer-

zett

zett az ötet szeretőknek.

El-törli az Isten könyhül-
latásinkat, és el-távoztatja
mi tollunk mi keserűségün-
ket, mert bánat nem lézen,
fajdalom sem lézen, csak
nagy dicsőség lézen.

Holott uralkodik az Atya
Ur Isten, az ő áldott dicső
Szent Fiával a mi Urunk Chri-
stussal, Szent Lélek Istennel
mind edgy haralomban,
mind örökkön örökké.

M A S.

AZ Ur Istennek jó akarat-
tyából, szent igéjének
hallásából érttem én idvef-
ségemről, kiből vig az én lel-
kem,

kem, nem retteg sémít a' pokolbéli ördögűl, mint ki megfosztatott minden erejétől.

Te ez világot igen szánád, szent haláloddal kit meg-váltál, az halált nekünk hogy meg-rontád, lelkünket meg-nyugotád, és szent Atyánk kedvében juttatád, széles ez világon mind prédikáltatád.

Az én testemből ki-költözöm, a' földnek őtet már ajánlom, az ítéletre meg fel-vészem kit meg épít az Isten, az én szemeimmel és őtet meg-látom, ezen állapotban itt a' kibben voltam.

Már közzületek én ki-megyek,

gyek, magas menyorságban fel-megyek, régi atyákkal edgyütt lélek, nagy vigaságban élek, és az ítéletre ímémet fel-támadok, ezen én testemben ugyan ti veletek.

Vigan megyek Ur Isten hozzád, mert én hitem néz csak te reád, meg-neutálljad a' te szolgád, kit igazgat bent Fiad, ki által mi nekünk ajánlád te magad, és szent országodnak örök birodalmát.

Az én halálom csendes álom, bűneimből szabadulásom, kikért meg-hólt az én Christusom, ó maga bizony-ságom, léssen az utolsó na-

pon

pon támadásom, és ítélet-
után örök vigasságom.

Mert el-mulandó mind ez
világ, kiben életünk mint a'
virág, kit ha meg-sút a' Nap
el-hervad, mindeneftől el-
szárad, de az igazság örökké
meg-marad, mert csak az Ur
Christus örök világosság.

Kérünk Ur Isten mi tege-
det, a' te fiadat hogy bé-vi-
gyed, szent országodban lé-
gyen veled, mert vallotta hi-
tedet, kiért ki-ontád a' te bent
véredet, és szörnyű halálra a-
dád szent testedet.

Légyen dicséret az Atyának,
vele egyetemben szent Fiá-

nak,

nak, a' Sz. Lélekkel mi Urunk-
nak, kit az hivek imádnak, és
a' meñyei sz. Angyalok bol-
gálnak, kik a' boldogságra
minket haza várnak.

*Ma s. Az holt ember szó-
állapattjáról.*

MEg-szabadultam már
én a' testi haláltul, és
meg-menekedtem minden
nyavalyáimtól, bűntől, a' ha-
láltól, e' csalárd világtól, az
örök kárhozattól.

Lelkemet ajánlom az ha-
talmos Istennek, és testemet
hagyom ó anyyának e' föld-
nek, e' világot pedig az én fe-
leimnek, és a' benne élőknek.

A' te-

A' testi halálból megyek örök életre, és meg-mond-hatatlan öröme dicsőségre, kit kezdetől fogva a' Christus meg-szerzett, az ő benne bizóknak.

Nincsen már hatalma én rajtam az ördögnek, e' család világnak, sem a' kegyetlen bűnök, mert Christus el rontá ezeknek hatalmát, az ő szent halálával.

Az Atya Istennek vagyok én szerelmében, az ő szent Fiáért kedvében, kegyelmében, részese tőtt engem minden örökében, az örök dicsőségben.

Di-

Dicsőség tenéked örök Atya Ur Isten, és tisztesség néked meg-váltó Fiú Isten, tellyes sz. Háromság, egy bizony Istenség az örök dicsőségben

Bűn bocsánatért.

NE emlékezzél-meg Ur Isten a' mi bűneinkről: se Atyáinknak vétkekről, nélly botzszút mi rajtuk Szent Fiadnak kedvéjért.

Az igaz pœnitentiának és Istenhez való meg-terésnek tüköre.

UR Isten irgalmazz nekem, a' te irgalmaságod szerént, mofd és töröld-el bűnömöt, mellyet én bánok szivem szerént, hogy te

B

elle-

ellened vétkeztem, bánom
és keserű énnékem, méltán
engem meg-ítélhetsz, azért
te igaz Isten lehetsz.

En a' bűnben fogantattam,
bűnben anyámtól származ-
tam, te csak béréis igazságot,
és igéris irgalmaságot, hirt-
meg engemet Isóppal, hónál
fejéris lészek előtted, vig lé-
szen lelkem te benned, tete-
mim meg-vidulnak tőled.

Ne nézd Uram bűneimet,
töröld-el minden vétkeimet,
teremts bennem tiszta szívet,
és adgy énnékem Sz. Lelket,
ne vés-el engem előled, és
ne vedd-el tőlem Szent Lel-
ked,

ked, adgy énnékem idvessé-
get, és jóra vezérő Szent
Lelket.

En miattam sok emberek
a' te útadra térülnek, kik ő
bűnöket el-hadgyák, és éle-
teket meg-jobbittják, szaba-
dits Uram engemet, vedd-el
róllam ítéletedet, öldgyad-
meg az én nyelvemet, hogy
magasztalhasson tégedet.

Aldozatot tennék néked,
ha kedves volna előtted, de
csak kívánod én tőlem, hogy
légyen törsedelmes szívem,
tekints Ur Isten lelkemre, és
tégy kegyelmessen ő véle,
tégy jól a' te Egyházzal,

ki téged szolgál igazsággal.

AZ HALALRÓL ES AZ
után való dicsőségről.

Nota: Emlekezzünk mi:

Ejenként mi erről emle-
kezzünk, hogy mi lé-
gyen vége életünknek, e' vi-
lágban meg-nem maradha-
tunk, menyországban azért
igyekezzünk.

Azt jól tudgyuk bizon-
nyal meg-kell halnunk, e' vi-
lágból mindnyájan ki kell
mulnunk, de kétségben mi
azért ne esünk, mert Isten-
hez menyben fel-vitetünk.

Testünkben és lelkünk-
ben

ben vigyázzunk, Christus
mongya mi el-ne aludgyunk,
kifirtetben hogy mi ne járul-
lyunk, mert mikor jő azt mi
nem tudhattyuk.

Ezt így mondgya Christus
szent Máthénál, hogy vélet-
len órában ő el-jő, minden-
koron azért kélszek legyünk,
e' világból vigan el-ki-múl-
lyunk.

Készítsük mi halálra ma-
gunkat, vigyázásban és imád-
kozásban, hozzá vészti Chri-
stus mi lelkünket, Szent At-
tyának eleiben viszi.

Bé-ajánlya az ő Sz. Attyá-
nak, dicsekedik a' mi hű lel-

künkel: azok ezek kikért én
meg-hóltam, szent vérem-
mel kiket meg-váltottam.

Lelkünk nekünk testünk-
ból ki-mulik, Ur Istennel ö-
rökké nyugoszik, Christus
Jésus kezében tartatik, ité-
letre fényessen adatik,

Testünkben mi minnyá-
jan fel-támadunk, Ur Isten-
ben nagy vigan nyugosunk,
beszédére térdet fejet haj-
tunk, és ő néki örökké ud-
varlunk.

Szebbek leszünk minden
virágoknál, és drágábbak
minden aranyaknál, miként
a' nap fénlík a' mitestünk,

Ue

Ur Istennek szívének előtte.

A' Szentekkel dicsirjük az Ur
Istent, Angyalakkal Sz. Már-
tyromokkal, minden nemzet-
béli sok Szentekkel, dicséret-
ben ő néki ezt mondgyuk:

Szent Ur Isten, szent erős
Ur Isten, foghatatlan áldott
szent Ur Isten, dicsérteisével a'
te Szent Fiaddal, Szent Lé-
lekkal örökkön örökké.

M A S.

Szent Jánosnak 17. részéből.

AZ örök élet mi legyen,
Jésus Urunk nagy szé-
pen meg-tanít, a' szent János
által, irásának tizen-hét ré-
szében.

B4

Ez

Ez (ugymond) az örök élet, hogy meg-ismérjenek téged élő örök Atya Isten, s'kit el-bocsátál a' Jésus Christust.

Az örök élet azért ez, a' nagy Istent és az ő szent Fiát szintről szinre látni, a'melly látás e' földön kezdekik.

Azok láttyák pedig Istent, a' kik hisznek az ő szent Fiában, Ur Jésus Christusban, mert ez az ő Atya akaratya.

E' végre mondgya a' Szent Pál, mostan láttyuk a' mi Istenünket mint külső tükörben, de akkoron szintről szinre láttyuk.

Mert

Mert ember szemmel nem látta, sem hallotta, sem gondolta soha, minémű nagy jókat, Isten szerzett őket szerzőknek.

Azért az örök életben, a' mi testünk halhatatlan léfzen, dicsőséges léfzen, lelki léfzen, és örökké léfzen.

Fénlik mint a' szép fényes Nap, világoskodik mint az szép csillag, és a' fényes Angyal, a' mi édes Atyánk országában.

E' reménségben voltanak, az Adámtól fogva mind eddiglen, minden keresztyének, mi is azért ugyan ebben legyünk.

Di-

Dicsértésél Atya Isten,
Szent Fiaddal Ur Jéhus Chri-
stussal, mind edgy hatalom-
ban, Szent Lélekkel mind
örökké Amen.

M A S.

OH te meg-halandó em-
beri nemzetség, e' vilá-
gon élted melly igen veszet-
ség, ha te néked nem kell
Christus edgy idveség.

Mit űzöd olly igen ez ár-
nyék világot, mit követed
testi szorgalmatosságot, mi-
ért nem hagyod-el a' sok
esalárdságot?

Csak foglatos vagy hívás-
gos dolgokban, a' sok rébeg-
ség.

ségben és tobzódásokban,
külömb külömb-féle sok
gonofzságokban.

Tudod hogy az halál rajtad
uralkodik, nem tudod
melly órán lelkedet ki-vé-
szik, valamiként éléd tud-
gyad meg-kérdezik.

Im az Ur Istennek rajtad
nagy ostora, külső ellenség-
nek ő nyomorgatása, birte-
len halálnak rettenetes vól-
ta.

Dög-halálnak mérge, lá-
tod rajtad vagyon, mit tudsz
benne ha ma lelked el-ki-
múllyon, Isten eleiben szám-
adásra állyon.

Még

Még sem isméred-még te állapotodat, nagy vakmerőségre vetted magadat, mit csudálod tehát Istennek bocsúját?

Jaj a' te életed olyan mint a' virág, nagy hamar meghervad, meg-ízárad, és megasz, illy hasznodat néked e' veszendő világ.

El-mulik mint árnyék ember a' te napod, mint a' füst a' párah életed ha látod, edgy szempillantásban hogy ha élsz nem tudod.

Ebredgyél-fel immár magad vedd ebedben, badd-el bűneidet élly jámbor életben,
Isten

Isteni félelemben, hitben reménségben.

Nagy örömmel kéizűlly a' Christus napjára, mikor el-jő hozzád a' te halálodra, vigan várjad őtet szabadulásodra.

Mert minden inségből akkor ki-ment téged, ígért boldogságod meg-adgya te-néked, ha ő benne léssen hit ted reménséged.

Halálod óráján hijad segítségére, lelkedet ajánlyad hatalmas kezében, higgyed téged vilzen örök dicsőségsben.

Kérjük azért mi-is mi Id-vezi-

vezitőnket, halálunk óráján
el-ne hagyjon minket, de
adgya minékünk örök éle-
tünket.

Dicsértessél Atya minden-
ható Isten, és a' te szent Fiad
veled egyetemben, Szent-
Lélek Ur Isten mind örök-
ké, Amen.

M A S.

*Az halálra való emlékez-
tetés.*

EMBER emlékezzél a' szo-
morú halálról, emlékez-
zél az halálnak rövid órájáról
emlékezzél emberi állat in-
gyen majd meg-kell halnod.

Ember el-változik mint
a' me-

a' mezei virág, holval reggel
meg-virágzik, estvére el-
hervad: Emlékez:

Mezítelen jöttél a' te anyád
méhéből, földből lőttél, föl-
dé ismét ingyen majd el-vál-
tozol: Emlékezzél

Senki azt nem tudgya ho-
lott léfzen halála, az óráját
az idejét senki meg-nem tud-
hattya: Eml:

Azért vigyázzatok mint a'
Christus meg-mondta, mert
nem tudgyátok hogy ha reg-
gel avagy estve léfzen: Eml:

A' Christus az élet és ő a'
fel-tamadás, a' kik őtet hittel
várják meg-nem csalatkoz-
nak: Eml:

Azért

v Azért szük ég nekünk e-
e zekről emlekeznünk, vár-
a juk vigan halálunkra az Isten-
t nek szent Fiát: Eml:

M A S.

t Az halálnak eredetiről, és abból
v való ki-menekedésről.

I Nota: Emlekezzünk mi:

I Llik nekünk erről emle-
keznünk, miként jutott
halálra mi igyünk, és mint
lehet ki-menekedésünk, sza-
badságunk örökidvességünk

A' mint írja Mojles köny-
vében, első ember teremte-
tet éppén, álhataros és szent-
séges testben; de meg-csalá
ördög kigyó képbén,

Til-

Tiltott fának gyümölcsé-
ben évék, az Istennek ellene
vétkezék, az halálra ott kö-
telezteték, mi reánk-is ha-
lál ugy származék.

Három-féle halál reánk
szállá, edgyik az bűn lel-
künknek halála, másik az
mi testünknek halála, har-
mad pedig örök halál kin-
nya.

De mi rajtunk Isten kö-
nyörüle, alszony magvát
hogy nekünk igéré, lón az
Christus Istennek szülő te,
ki a' kigyót ördögöt meg-
törte.

Noha testi halált meg-
C kó-

v Azért szük ég nekünk e-
e zekről emlekeznünk, vár-
a juk vigan halálunkra az Isten-
t nek szent Fiát: Eml:

M A S.

h Az halálnak eredetiről, és abból
v való ki-menekedésről.

I Nota: Emlekezzünk má:

I Llik nekünk erről emle-
keznünk, miként jutott
halálra mi igyünk, és mint
lehet ki-menekedésünk, sza-
badságunk örökidvetségünk

A' mint írja Moyses köny-
vében, első ember teremte-
tetéppen, álbataros és szent-
séges testben; de meg-csalá
ördög kigyó képben,

Tü-

Tiltott fának gyümölcsé-
ben évék, az Istennek ellene
vétkezék, az halálra ott kö-
telezteték, mi reánk-is ha-
lál ugy származék.

Három-féle halál reánk
szállá, edgyik az bűn lel-
künknek halála, másik az
mi testünknek halála, har-
mad pedig őök halál kin-
nya.

De mi rajtunk Isten kö-
nyörüle, alszony magvát
hogy nekünk igéré, lön az
Christus Istennek szüő te,
ki a' kigyót ördögöt meg-
törte.

Noha testi halált meg-
C kó-

kóftolunk. melly a' bűnért
uralkodik rajtunk, de az ő-
rök halál nem halálunk,
Christus által mert meg-sza-
badultunk.

Ez reménség használ csak
azoknak, kik Christusnak
érdemében biznak, hitele-
nek halálban maradnak, az
pokolnak tüzére hányatnak.

Hidgyunk azért a' Jésus
Christusban, kérjük őtet tar-
tson meg hitünkben, szent
Attyának vigyen országá-
ban, dicsérhelsük örök böl-
dogiágban.

M A.

MASODIK RESZ,
Mellyet szoktak mondani
halott ki-vitelkor.

Intetünk életünk jobbitására.

EMlekezzünk mi kereszt-
tyén népek, hogy meg-
halljuk testünkben vét-
künknek, új életet visel-
lyünk elmünkben, ki-múlá-
sát várjuk mi lelkünknek.

Az szent irás vigasztal
bennünket, ne gyötörjük
szüntelen testünket, ne si-
rassuk úgy az halottakat,
mint pogányok régen po-
gányokat.

Hidgyuk Jésumt éretünk
hogy meg-hólt, fel-támadott

C a

vgy

ugy mint meg-mondta vólta,
azonképpen az bűnnek ki
meg-hólt, új életre Christus-
sal ez fel-költ.

Mint Adámban minnyá-
jan meg-hóltunk, a' Chri-
stusban ugyan meg-éledünk,
mert a' Christus első táma-
dásunk. Ő utánna mi is fel-
támadunk.

Christus le-száll magas
menyországból, szent Attyá-
nak parancsolattyaából, mint
mennyei jószágok az égből,
dicsértetik Angyalok szavá-
ból.

Kik Christusban hit által
el-nyugosznak, leg-először
azok

azok fel-támadnak, eleiben
vitetnek Urunknak, nagy
hirtelen mihelyt el-ragadtar-
nak.

Az Ur Christus országát
ajánlya, szent Attyának azt
mikoron adgya, ellen-égit
hogy mind meg-birándgya,
és hatalmását el-rontánd-
gya.

Keresztyének mind fel-
serkennyetek, meg-lásátok
hogy ne vétkezzetek, szent
írásra igen siessetek, hogy ne
légyen hit kívül életetek.

Havifeltük Adámnak ábrá-
zattyaát, Christusnak-is visel-
lyük ábrázattyaát, az test és

vér az Isten országát, nem
bírhattya semmi vigasságát.

Fel-támadunk mindnyá-
jan ítéletkor, és mi mind el-
változtatunk akkor, az Isten-
nel leszünk mi mindenkor,
ez igékre nézzünk mi min-
denkor.

Ez igiket a' nagy szent Pál
írta, hitetlenek ellen támasz-
totta, tanuságra mindennek
ki-adta, kiből nekünk örö-
met támaszta.

Dicsirtecsék az Atya Ur I-
sten, ő igéje a' Fiú Ur Isten,
egyetemben Szent Lélek Ur
Isten, Szent Háromság edgy
bizony örök Isten.

MAS.

M A S.

Nota: Jer temessük-el:

ADgy idveséges ki-mu-
lást, Ur Isten és el-nyu-
govást, testünk szerént jó
meg-halást, mind holtig adgy
igaz vallást.

Nincs itt maradandó vá-
rosunk, de jövendőt kell ki-
várunk, örök életet csak
várunk, ez reménységben
ki-múlyunk.

De földön olyan életünk,
miként a' virág kit nézünk,
el-változik a' mi testünk, ko-
porsóban bé-tétetünk.

Rothadandó test enyészik,
földé ismét el-változik lel-
künk,

C4

künk Istenben nyugoszik,
 míg e' világ el-végződik.

Ertelmünk nincs erről né-
 künk, mikor végződik éle-
 tünk, Christustól azért inte-
 tünk, hogy mindenkor ké-
 szek légyünk.

Azért tellyes készülettel,
 várjuk Christust igaz hittel,
 hogy ki-mullyunk nagy ö-
 rómmal, bé-mehetsünk bölcs
 Szűzekkel.

Senki magát el ne bizza,
 lelkét Istennek ajánlya, nagy
 bizodalommal vallya, hogy
 Christust testben meg-láttya.

De nagy dicsőségek lé-
 szen, hiveknek az itéletben,
 hogy

hogy fel-támadnak e' testben,
 lesznek az örök életben.

Ezen testel fel-támadunk,
 ezen kézzel lábbal állunk,
 Christusnak akkor udvar-
 lunk, régi szenteket meg-
 látunk.

Semmi fáradság testünk-
 ben, de mint a' Nap fényes
 lézen, nehézségünk ott nem
 lézen, de nagy gyorsasá-
 gunk lézen.

Istennek kegyelmes sza-
 va, hiveket akkor bé hívja,
 örökké való országra, az
 Angyali társaságra.

Istennél örökké leszünk,
 testestől lelkestől élünk.

mind örök ké ott örülünk, ki
most ki nem jelenthetünk.

Dicsértessél Atya Isten, t
szent Fiaddal mennyégben
Szent Lélekkel egyetemben
örökkön örökké, Amen.

M A S.

Nota: *Jer temessük el:*

AZ Istennek jó voltáról,
emlekezzünk mondá-
sáról, rólunk gondviselésé-
ről, értsük mit mond halá-
lunkról.

Az Esaiás Prófétá, min-
deneknek irván hadta, hogy
Isten őket nyugottya, kik
meg-halnak hogy meg-tar-
tya.

Mert

Mert ismétlen fel-támasz-
tya, erős hittel bizonyította,
az holtakat hogy fel-költi,
és országában bé-viszi.

Ezt csak tébi hogy dicsér-
jük, jó voltát el ne felejtjük,
de sőt inkább magasztaljuk,
kik a' fel-támadást várjuk.

Ezeket nyugodalomban,
bé-küldi ágyas házában, és
hadgya hogy nagy örömben,
ott nyugodgyanak a' földben.

En hiveim mennyetek-bé,
kaputokat zárjátok-bé, edgy
kevesé tegyétek-bé, hogy
haragom ne mennyen-bé.

De csak edgy kevés ideig
lésztek edgy szem pillantá-
sig.

sig, az mig haragom el mul-
lik, mind ott nyugodgyatok
addig.

Mert az Urnak nagy ha-
ragja, majd meg-indul nagy
ereje, és e' földön lakozókra,
majd száll kemény ítéleti.

Kivel az ő ellenségit, el-
veszti hitetlenségért, de meg-
tartya az ő népét, benne va-
ló bizodalomért.

Többé a' föld az ő vérét,
el-nem rejti az ő testét, de
Isten az ő életét, ismétlen
meg-adgya lelkét.

Nagy vigaság e' miné-
künk, mikor földben temet-
tetünk, mert ismétlen edgyüt
lé-

lészünk, Istennél mikoron
lészünk.

A' mi meg-hólt atyánk-
fia, bizonyyal Istennek Fia,
mit sirunk ha az ő háza, néki
csendes nyugodalma.

A' mi dolgunk nyomoru-
ság, az ő dolga tsak vigaság,
kérjük hogy örök igazság, lé-
gyen velünk Sz. Háromság.

Adgya nekünk ő Sz. Lel-
két, halálunk után országát,
láthassuk nagy boldogságát,
örökkön örökké, Amen.

M A S.

Nota: Emlekezzünk:

Tudgyuk azt hogy fejen-
ként meg-kell halnunk.

mi

mi lelkünknek testünkben
ki-mulni, e világról bizony-
nyal meg-válni, föld gyom-
rában tétetvén meg-rom-
lani.

Halál kénya földgya mi
bűneinknek, sok-képpen kell
lakolni testünknek, akarat-
ya ez a nagy Istennek, mert
ellene járunk törvényének.

Oka szeréat Isten cseleke-
dik, semmi hamis tölle nem
tétetik, a mi testünk igazán
rontatik, noha nekünk mel-
tatlannak tetszik.

Mert Istennek végezett ta-
nácsa, bűnös testnek orszá-
gát nem adgya, meg-kell an-
nak

nak ekképpen tisztulnia, az
Istennek szinét úgy látnia.

Arra legyen már nagy
gondunk nekünk, idvessé-
get miképpen nyerhetünk,
mert ha hozzája jól nem ké-
szülünk, nem jó véggel esik
a mi dolgunk.

Siketségre ne vegyűk eze-
ket, ha vesztetni nem akarjuk
lelkünket, értsük-meg az i-
gaz készületet, a miut tanít
a szent irás minket.

A készület a penitentzia,
mindenféle bűnnek el-ha-
gyása, életünknek jobbá vál-
tozása, és szivünknek Chri-
stusban bizása.

Le-kell vernünk a' régi A.
dámot, el-kell hadnunk min-
den gonofzságot, kell követ-
nünk az ártatlanságot, igaz-
ságot minden tisztaságot.

Bövdőködgyünk jó csele-
kedettel, szépek legyünk
hitel reménységgel, kegyef-
séggel, edgy-más szeretettel,
józanfággal mértékletessé-
gel.

Ezt nevezi Urunk vigyá-
zásnak, Szent Pál penig a'
jó vitézségnek, kit könyör-
géffel nyerhetünk magunk-
nak, helye vagyon itt az
imádságnak.

Nem gondolnak sokan ez

in-

intéssel, más világra való ké-
születtel, maga tartoznak ez
fizetéssel, még-is vannak
azért kemény szivel.

Serkennyünk fel a' bűn-
nek álmából, világosul-
lyunk meg a' vakságból, tér-
jünk ki az ördög országá-
ból, hogy ne esünk ki az
menyországból.

Jó mi hozzánk Christus
Szent Lelk eddel, vigasztal-
meg szent igireteddel, vált-
ságodnak tellyes érdemével,
hogy valhassunk téged igaz
hittel.

Szent Atyáddal téged di-
csérhessünk, meri csak tőled

D

va-

vagyon idvességünk, szent
országod közöllyed mi ve-
lünk, dicsőségben hogy ve-
led élhessünk.

HARMADIK RESZ.

Mellyben vannak a' sir felett
mondando Enekek.

De Sepultura Christiana.

Ter temessük-el a' testet, ki
ról ne legyen kétségünk,
hogy az ítéletnek napján, fel-
nem támad nagy igazán.

Föld és a' földből való ő,
földé viszontag léjendő, de
földből ismét fel-támad, Ur-
nak izavát mikor hallja.

Az ő lelke örökkén él, a' más
világon Istennél, ki Szent

Fiás

Fiának általa, őtet bűnből
meg váltotta.

Az ő nagy nyavalyásága,
jutott immár boldogságra,
ha viselte Christus igáját, az
halál néki nem árthat.

Lelke csendességben
nyugszik, teste a' földben a-
luszik, honnan ítélet napjá-
ra, fel-támad nagy vigaságra.

Itt vólt ő nagy félelemben,
de ott lézen csendességben,
örökké való örömben, és
hatalmas fényességben.

Jerh' igyuk itt őt alunni,
Christus, usban nyugodni,
és f' argal. ossan vigyáz-

Dz

zunk,

zunk, mert nekünk-is meg-
kell halnunk.

Erre Christus adgyon e-
rőt, ki vérével minket ki-
vótt, a' veszedelmes pokol-
ból és a' véghetetlen kénből.

Ó mi tőlünk dicséretesék,
örökké magasztaltasék, e-
gyetemben az Atyával, és
Szent Lélek Ur Istennel.

M A S.

JEr tegyük-el a' teste-
ket, adgyuk-meg tiszte-
ségeket, jelentsük-meg mi hi-
tünket, atyafi szeretetünket.

Földből teremtetek vól-
tak, földé ismétlen változ-
nak, iréletre fel-támadnak,
mikor hallják szavát Urnak.

Ez világon miglen éltek,
sok nyavalyákat szenvedtek,
kiből már ki-menekedtek,
nagy nyugodalomra men-
tek.

A' Christusnak szent ha-
lála, lótt nékiek váltságokra,
és az ó fel-támadála, lótt
meg-igazulásokra.

Már sem órdög sem az ha-
lál, nem árthat nekik bizon-
nyal, meg-váltattak Christus
által, mondhatták ezt bá-
torsággal.

O te halál hol fulákod, po-
kol hol te diadalmod? nincs
rajtunk semmi hatalmod,
meg-tőretett birodalmod.

D3

Tsen-

Tsendességben ők nyugosznak, de e' reménységben vannak, hogy még ők fel-támasztatnak, menyben meg-koronáztatnak.

Gyarlok voltak ő testekben, de léznek nagy dicsőségben, hogy fel-támadnak örömben, mint Nap ő fényességében.

Minékünk-is légyen hitünk, e' jóban részesek lészünk, ha Christus Jébusban hiszünk, örök boldogságot vélzünk.

Dicsértésél Atya Isten, Fiu és Szent Lélek Isten, Szent Háromság edgy Ur Isten, né-

ki di-

ki dicsőség mennyekben.

M A S.

EMlekezzél élő ember, Enéked szól az holt ember, ne csudálkozzál most én rajtam, ki vagy én voltam, tegnapi napon én eleven voltam, most jól látod hogy meg-holtam.

Azt jól látod meg-kell halnod, e' világbol ki-kell mulnod, nyavalyás léssen a' te dolgod, míg éliz addiglan, életed ha meg-nem jobbitod világban, részellen lész boldogságban.

Hadgy békét a' kevélységnek, tégedet igen intlek, te-

D 4

kint

kints magadat erőtlenné-
gyarlóságosnak, e' máj napot
ha néked engedték, hólna-
pot meg-sem ígérték.

Ne halaszd napról nap-
ra, térétedet fokára, mert
az halálnak ő óráját senki
nem tudja, az embert Isten
hirtelen szöllittyá, nagy ha-
mar meg-kell halnia.

Lám jól tudod mint lón-
dolga, amaz istiu magában,
fel-fuvalkodék ő dolgában,
gazdagságában, kinek az I-
sten lelkét meg-kiváná, hir-
telen mert ő meg-hala.

A' gazdag-is ám mint já-
ra, a' mint szent Lukács ír-

ja, te-

ja, temetése mert lón pokol-
ban, olly nagy kínokban, az
szegény Lázár Isten orszá-
gában, bé-méne nagy bol-
dogságban.

Azért mostan keresztyé-
nek, ti kik e' földön éltek,
meg-térni bűnből siessetek,
és jól éllyetek, mert igen rö-
vid élete embernek, mit bent
Jób mond meg-értsetek.

Rövid embernek élete,
kit aszfzonyi állat szüle, tel-
lyes nyavalyákkal ideje,
minden ősvénye, mint me-
zóbéli virágnak szépsége,
igy múlik ember élete.

Mint az árnyék a' felhő-

ben,

ben,

ben, el-fu szél a' fellegben:
 így te ne bizzál életedben,
 jó szerencsédben, mert ha ma
 voltál nagy jó egészségben,
 holnap lehetsz betegségben.

Azért úgy élly e' világban,
 kész légy minden órában,
 bé-szállanod a' koporsóban,
 vig légy Christusban, hogy
 mikor lelkedet kéri marká-
 ban, add néki nagy bátor-
 ságban.

Dicsértessél Atya Isten, Fi-
 addal a' Christussal, és vigasz-
 talo Szent Lélekkel, minden
 időben, adgy nekünk igaz
 hitet e' világban, mehesünk
 szent országodban.

MAs?

Atyák Anyák vigasztaltatnak.

H Adgyátok el hűkeresz-
 tyének, fájdalmát ti
 sziveteknek, senki ne sirassa
 halottját, mert vőtte ő nagy
 boldogságát.

Aoyák szünnyenek-meg
 sirástól, el-feletkezzenek fi-
 okról, mert nem halál az ő
 halálok, de életben meg új-
 júlások.

Ekképpen az el-vetett-
 magok, rothadással nevek-
 dendők, és szépen fejeket ve-
 tendők, végre jó gyümölcsöt
 adandok.

Fogadd-bé azért a' holt te-
 stet,

stet, kebeledben föld vegyed
 öter, takargassad az ő tagait,
 mint az édesanya magzatit.

Szent Léleknek edénye
 vólt ez, az Istennek személ-
 lye vólt ez, a' Christus Jéhus
 lakott ebben, volt Isteni féle-
 lem ebben.

Föld hiven tarts az testet
 benned, mert mikor a' Chri-
 stus el-jövend, meg-kiván-
 nya ottan ezt tölled, így lé-
 szen bizonynyal el-hidgyed.

Noha mostan ő rothadan-
 dó, és idővel porrá léjendő,
 de fel-támad Isten szavára,
 és Angyali trombita szóra.

Mostan az Ur Istent di-

csér-

csérjük, az ő nevé: fel-ma-
 gaszrallyuk, ki három sze-
 mélyben edgy Isten, dicsér-
 tésék örökké Amen.

M A S.

Pœnitenciára való intés.

Nota: O te meg-balan-

H Alandó emberek kik
 most jelen vadtok, ti
 vég orátokról így gondol-
 kodgyatok, mert atyátok fia
 halva jól láttyátok.

Az halál fizetés történt
 most ő rajta, ez után kin
 esik csak az Isten tudgya,
 mert ő hatalmában életünk
 határa.

Rettentetességet inditson

ez

ez néktek, ha vakmerőké-
pen bűnben éléndetek, ke-
mény szám-adásra jut a' ti
igyetek.

De mint fogtok számot
adni az Istennek, ha ellena
jártok az ő igéjének, véget
nem akartok vetni bűnő-
tőknek.

Magatokat kérlek el-ne hi-
telsétek, Isten kegyelméről
meg-emlekezzetek, héjában
ne legyen arról reménségtek.

A' Christus halála sem
használ mindennek, sem ér-
demeseeknek, sem bűnben é-
lőknek, használ csak az igaz
hű keresztyéneknek.

Ne

Ne bizzatok azért ember
érdemében, se ne maradjá-
tok számtalan bűnökben, ré-
szetek úgy léfztek Isten ke-
gyelmében.

Idvőséget minden igazán
keresse, Christus érdemében
bizodalmit vesse, hitit szent
élettel jól meg-ékeffitse.

Ki végig meg-marad hit-
ben az idvezül, testi halál-
hoz-is jó rendel az készüll,
Christussal örök kémenyor-
szágban örül.

Aldott legyen Atya, Fiu és
Szent Lélek, minden állatok-
tol ő magasztaltsék, dicsé-
ret, tisztesség ő neki adassék.

MAS.

Az halállal, fel-támadással, és ite-
lettel, intettetünk életünknek meg-
jobbítására.

EMLEKEZZÜNK az utolsó
napról, e' világból mi ki-
mulásunkról, és a' mi tes-
tünknek fel-támadásáról.

E' világban ember csak ó-
ráig vagy, mint az árnyék te-
csak olyatén vagy, Istennek
te csuda drága edénye vagy.

A' Christusnak vérével
váltott vagy, azért téged vi-
lágban ő nem hágy, vald-
meg a' Christusnak nagy
drága fia vagy.

Nyo nosuság ez világban
életünk, félelem és rettegés

mi ne

mi utunk, világnak miglen
árnyékában bujdosunk.

A' Christussal mi edgyütt
vigadunk, fel-támadásában
ha bizándunk, örökké ő ve-
le mi úgy dicsekedünk.

Ekképpen ő azokat fel-
költi, hatalmával ő meg-é-
kesíti, menyországban őket
örömben bé-viszi.

Ne csudálljuk testünknek
romlását, ebben értyük Chri-
stusnak hatalmát, bizonyít-
tya ezzel ő fel-támadását.

Miképpen a' buza szem-
meg-rothad, azonképpen
mi testünk meg-rothad, de
azért mi testünk sok gyümöl-
csőt hozhat. E MI

Mi testünk ből a' lélek ki-
mulik, a' Christushoz lel-
künk vitettetik, itélet nap-
jáig mind ott tartanak.

Az itélet napjának előt-
te, azon lelke ad a' mi te-
stünkbe, melly testben előtte
állunk itéletre.

Melly nagy gondgya rol-
lunk az Istennek, ha tetsze-
nék ez az embereknek,
meg-rothad mi testünk is-
mét ezek lesznek.

Ezen kéz és lábbal ő előt-
te, ezen testben udvarlunk
nékie, mikor Angyaloktól
vitetünk eleiben.

Két-féle népek akkor fel-
támad

támadnak, jók, gonoszok e-
leiben álnak, a' jóktól gono-
szok ott el-választatnak.

Nagy dicsőségben ott a'
hívek lesznek, véghetetlen
örömben vitetnek, gono-
szok Christustól pokolra
vetternek.

Az utolsó nap előtt nem
lézzen, dicsőségben el nem
erősztetel, miglen e' világnak
ő vége nem lézzen.

Abrahámot gondold-meg
ha mult-ki, a' Christusnak bi-
nét ő meg látni, kívána Chri-
stussal együtt gyönyörködni.

E' világon edgy ember sem
lében, dicsőségben mikoron

bé-viszen, jóllehet tégedet
oltalmában véssen.

Fel-emeltyed ember te fe-
jedet, ísmérd-meg mára' te
zeremtődöt, ne keresd szer-
telen te el-veszédet.

E' világon az ígét úgy hal-
gald, hogy te véle mind ó-
rökké élhesz, Christusnak e-
lőtte véle dicsekedhesz.

Semmi marhád nem kell
az Istennek, csak bivedet ki-
vánnya tenéked, meg-lássad
hogy Christust el-ne vessed
tőled.

Semmi néked te nagy gaz-
dagságod, ítéletnek napján
uraságod, nem lehet tenéked
azokkal váltságod.

Számot véssen Isten a' hi-
vektől, ítéletet téssen minde-
nekről, meg-rettény immá-
ron gonosz életedtől.

Részeltess Urunk minket
ezekkel, vigy-bé minket a' te
hiveiddel, a' te sok rendbéli
hiv keresztyéniddel.

Dicséret és dicsőség men-
nyégbé, mert jól hisszük hogy
mi kérésünkben, meg-halga-
tál minket esődezésünkben.

M A S.

Jesus Christus Istennek
Szent Fia, bűnös népnek
igaz meg-váltója, keresz-
tán ki halaloddal Atyád ked-
vében juttatál.

Keserves kén-vallásodért,
kegyelmezz nekem halálod-
ért, halállal baj vivásomban,
biztasd lelkem ki multában.

Szememnek világozsága,
fűlnek mikor meg-fogy hal-
lása, nyelvnek el-jő meg-állá-
sa, közelget szivnek romlása.

Bódulni ha kezd én el-
mém, el-távoznak tőlem se-
gédim, ne hadgy ne hadgy oh
Christusom, segélly utólsó
órámon.

Ez életnek árnyékából,
végy-ki halálnak nagy kén-
nyából, órdógnak csalárd-
ságától, oltalmazz álnok-
ságától.

Lel-

Lelkemnek adgy jo ki-
mulást, kez edben adom azt
nagy bizvást, testemnek föld-
ben nyugovást, el-jött eddig
adgy aluvást.

A' te i életed napján, állás
engem elődben bátran, szó-
szóllóm légy akkor nekem,
az élet add-meg nekem.

Mint igédben fel-fogadtad,
esküvéssel bizonyítottad, bi-
zony bizony mondom nek-
tek. igémben léssen élettek.

Ha azt ti meg-tartándgyá-
tok, nem fojthat-meg soha
haláltok, és ha szintén most
meg haltok, csak álom lé-
ssen haláltok.

Az

Az én hatalmas kezemmel, abból ki-hozlak nagy örömmel, országomban ti lakoztok, örökös lesz maradástok.

Velém leszten örömetek, kit csak én szerzettem tinéktek, változik keserűségtek, boldogság leszten tiétek.

Engedd nekünk mind ezeket, Ur Jézus ki nyerted ezeket, bocsásd-meg mi bűneinket, adgyad valhassuk ezeket.

Mikor halálunk órájánál jó lelkünknek ki-mulása, igéd rámaßba bírunket csak te vedd hozzád lelkünk.

MAS.

M A S.

Az életnek rövid vóltáról intetünk a' lelki vigyázásra.

Ember emlekezzél utól. Ó napodról, a' te halálodnak bizonyos vóltáról, a' te életednek kétséges vóltáról.

A' szent irást nézzed mit szóll életedről, bizonyosá tészten te állapotodról, a' mit az irás mond niacszen kétség arról.

Szent Dávid Próféta életről ezt mondgya, olyan mint az árnyék az embernek napja, mert hamar el-múlik az minden jól látgya.

Ollyan mint az álom em-

Es

ber.

bernek élete, és olyan mint a' fű ki reggel virágzik de este hogy meg-alsz tűzrebo-
csátatik.

Szent Jób Pátriárcha élet-
ről azt mondgya, az ember-
nek napja, mint a' béres
napja, melly hamar ki-telik
és jutalmát várja.

Melley kicsiny a' csepp viz
ollyan a' mi napunk, és melly
kicsiny a' mák ollyan mi éle-
tünk, mint Bólcs irásából ezt
meg-tanulhattuk.

Mint a' fűst a' beltől hamar
eloflatik, és mint a' kőd Nap-
nak fényével veretik, a' mi é-
letünk-is hamar végeztetik.

Mint

Mint a' fűtő követ a' Bólcs
meg azt mondgya, ollyan mi
életünk mint hajónak nyo-
ma, mint madárnak nyoma,
és a' nyilnak nyoma.

Ollyan mint a' harmat
embernek élete, melly reg-
gel a' földnek színére le-elik,
de el-szárad ottan mihelyt
a' Nap éri.

Micsoda az élet? Szent Ja-
kab azt kérdi, ollyan mint a'
parah melly kevelsé retszik,
de hamar el-mulik és semmi-
nek látszik.

Mit ragaszkodol hát a' te
életedhez, mert nyilván te
ember nem bizhatol ehez,

sem-

sem e' földön való e' világi jókhoz.

Nincsen néked ember maradandó helyed, nincsen maradandó városod e' földön, a' mi városunkat fejenként keressük.

Itt hágy ideiglen minket az Ur Isten, hogy a' Jésus Christust tanullyuk e' földön, dicsérjük az Istent mindenkoron ebben.

Vigyázz azért ember a' te életedre, meg-ne győzzön téged ördög kísértetben, könyörögj Istennek hogy téged segítsen.

Tanullyad naponként Isten-

Istennek igéjét, hogy a' Jésus Christust meg-ismérjed innét, ennek beszédéhez szabjad életedet.

Bátorságos ember ki Christust ismeri, nem fél az ördögtől mert Christus segíti, nem fél az haláltól mert Christus élte.

Hadd-el immár ember a' nagy részegséget, a' nagy torkolságot melly rontya sivevet, a' nagy irigységet és a' nagy restséget.

De vigyázz te inkább az Urnak napjára, mert nem tudod napját és óráját annak, te azért mindenkor kés légy halálodra.

Hogy ha te ezt télszed e' szókat meg-hallod: Jövekedel immár birni az országot, mellyet én ti néktek régen szerzettem volt.

Dicséret Atyának és az Ő Fiának, és a' vigasztalo Szent Lélek Istennek, tiszteiséget tegyünk mind fejenként-eknek.

M A S.

Mivel hogy a' hív ember a' halál által öröme mégyen nem kel ki-mulás an keseregni.

Nota: Hadgyátok el hív

Isten hív a' kik vadatok, kik Christusbán igazán biztok, bizony nagy a' ti vigasztalás-

gasságtok, mert mennyégben ti jutalmotok.

Ez ti vigasztalástokra, ha ti jutok testi halálra, hittel nézzetek a' Jéfusra, és érdemes áldozatiyára.

Semmit az halál nem árt néktek, sem az ördög nem bir veletek, ha Christusbán végig ti hisztek, bűnötök-ből és ha ki-értetek.

Uraunk Jéfusban kik meghalnak, igaz hitben csak elalufznak, reménségben azok nyugosznak, dicsőségre mert fel-támadnak.

Siejsünk tehát mi megtérni, hitelenségtől el-szad-

kad-

Hogy ha te ezt téfzed e' szókat meg-hallod: Jövetek-el immár birni az országot, mellyet én ti néktek régen-szerzettem volt.

Dicséret Atyának és az Ő Fiának, és a' vigasztalo Szent Lélek Istennek, tiszteletet tegyünk mind fejenként-eknek.

M A S.

Mivel hogy a' hív ember a' halál által öröme mégyen nem kel ki-mulásán keseregni.

Nota: Hadgyátok el hív

Isten hív a' kik vadatok, kik Christusban igazán biztok, bizony nagy a' ti vi-gasztalás-

gasztalásatok, mert mennyégben ti jutalmotok.

Ez ti vigasztalásotokra, ha ti juttok testi halálra, hittel nézzetek a' Jésusra, és érde-mes áldozatiyára.

Semmit az halál nem árt néktek, sem az ördög nem bir veletek, ha Christusban végig ti hisztek, bűnötök-ből és ha ki-tértek.

Ugyok Jéusban kik meg-halnak, igaz hitben csak el-alusznak, reménségben azok nyugosznak, dicsőségre mert fel-támadnak.

Siejsünk tehát mi meg-térni, hitetlenségtől el-sza-kad-

kadni, és hitünket Christusban vetni, hozzá erőssen ragaszkodni.

Vessünk el minden kételkedést, nagy szertelen sírást kesergést, ne káromlyuk mi az Ur Istent, hogy el-vette mi emberünket.

Inkább ő néki hálát adgyunk, hogy halálból megszabadulunk, mert az által életre megyünk, dicsőségre menendők vagyunk.

Tartozunk halál fizetéssel, csak hogy legyünk jó készülettel, igaz hittel lelki örömmel, lélszünk Jésus idvezítőnkkel.

A' kép-mutato keresztyének, örök halált és poklot nyernek, de a' hivek megmenekednek, örök életre bé-vitetnek.

Ditsiret légyen az Atyának, és Fiunak Jésus Christusnak, mi dicsó fel-támadásunknak, mind örökké uralkodónak.

M A S.

Rövid életnek halála után dicsőségre támadunk.

Nota: *Jer temessük-el &c.*

MEg-értsétek keresztyének, kiknek Christus vezéreték, szent igéje ólvényetek, mert örömet mondok néktek.

Im láttyátok maradásunk,
e' világon nyájasságunk, ré-
vid minékünk lakásunk, egy-
más között vigasságunk.

Tsuda hamar mert életünk,
változando a' mi testünk, de
ezen ne keseregjünk, se
Istent ne ingereljük.

Hálát adgyunk sőt ő néki,
hogy ő velünk ezt mivel,
lelkünket hozzája vészi,
föld tömlőczéből ki-vészi.

Mert végső nap földből
testünk, el fel-támad ember-
ségünk, ne legyen benne
kétségünk, szent Jób mond-
gya ezt minékünk.

Emellyük-fel mi szivün-
ket,

ket, várjuk vigan Istenünket,
ajánlyuk néki lelkünket,
hogy ő igazgasson minket.

Lám a' Christus menyor-
szágból, itéletkor udvarából,
Angyalival dicsőségből,
mint Biró le-jú az égből.

Trombitálnak az Angya-
lok, kiknek szavát meg-hal-
lyátok, meg-romolnak ma-
gasságok, hegyek völgyek
és az halmok.

Urunk akkor nagy felség-
gel, sok bentekkel fényesség-
gel, közép-aránt seregével
őriz minket kegyességgel.

Békeséggel így szól né-
künk, kik ő benne itt mi hit-

tünk, jövedek-el Atyám áldotti, drága árron vött juhái.

Adom néktek országot, véle öfve én magamat, hitétek diadalmamat, vegyétek-el koronámat.

Akkor mi mind az Jéfus-hoz, Angyalokkal mi Urunkhoz, gyűjtetünk mi a' Szentekhez, mint menndei seregekhez.

M A S.

S Erkeny-fel már ember bűneidből, végy értelmet Isten igéjéből, intettétel az holt példájából, ki-kell mulnod hidgyed e' világból.

Kelerves itt tenéked ele-

ted,

ted, és siralmas minden te öf-vényed, tanítását írásnak ha vészed, Ezechiél mit szólnon meg-éertsed.

Igy írja ezt nekünk Ezechiél, vigasztalván ő minket ezekkel, el-hidgyúk azt mitellyes hitünkkel, kit bizonyit Isten beszédével.

Ki-vün engem az Urnak Sz Lelke, lelki látás szerént egy mezőbe, és mutatá csontoknak sokságát, kinek ember nem tudhattya számát.

Kérde engem az Istennek Lelke, ha e' csontok többé élneké? ezt tudhattya Istennek bölcs titka, fel-támad-

F 3

ai

ni Istennek hatalma.

Parancsolá hogy én profétálnék, és nékiek prédikálni kezdék, Ur szavára nékiek így szollék, tanuságból nékiek így mondék.

Száraz csontok Uratok beszédét, halljátok-meg az Isten ítéését, drága bavat bép vigasztalását, felőletek megírt decretomát.

Az Ur titeket lélekkel testel innal, fel öltöztet bőrrel, kézzel, lábbal, szemmel, füllel, minden ékességgel ajándékoz meg-újult szépséggel.

Ezt mikoron a' csontoknak mondám, nagy zörgését a'

csont-

csontoknak hallám, az Ur szava bé-telek én látám, egy nagy tereg lábra állá ottan.

Mert izenként csontok mind egymá-hoz, innal bőrrel ők csináltatának, az Ur előtt talpokra állának, lelkekben-is ők meg újjulának.

Elő ember szomorúságot, vigasztaljad ezzel bánatodat, győzd-meg hirtel sok nyavalyáidat, ki-mulástra készítsed magadat.

Ne itéllyed lehetetlen voltát, te testednek az ő ujjulását, föld gyomrából ő fel-támadását, csak hidd az Ur igazságos szavát.

F4

Istent

Istent hűgyed olly min-
denhatónak, ki parancsol
földnek, mennynek, víznek,
az halálnak, pokolnak, ör-
dögnek, kik Istennek min-
denkor engednek.

Ha az halál bűnünkért
meg-rútít, igaz Isten kedvé-
ből fel-éppít, ki érette ismét
fel-ékesít, országában Fiaért
bé szállit.

Ott meg-nyugot minket
fáradtságról, lelki testi nagy
kén-vallásoktól, fénlík or-
czánk Isten látásától, részt
ad nekünk nagy boldogsá-
gából.

Atya Isten ezért tiszteltes-
sél.

sél, Jésus Christus ezért dicsir-
tetsél, oh Szent Lélek fel-ma-
gasztaltság, Szent Három-
ság örökké áldás.

M A S.

Nota: Emlekezzünk:

Keresztyének kik Chri-
stusban biztok, hinne-
tek kell hogy bűnért meg-
haltok, jövendőben ismét fel-
támadtok, Isten fia szavát
hogy halljátok.

E' világnak el-kell végez-
tetni, a' Christusnak ismét el-
kell jöni, élőket és holtakat
ítélni, mindenektől számat
akar venni.

Jövele léfzen dicsőség-

ben, Szent Angyalok véle-
gyetemben, ő királyi felsé-
ges székiben, igaz lézen-
itélet rételben.

Nagy kegyelmes lézen a'
hivékhez, kik halgatnak ő
szent beszédéhez, rettenetes
a' hitetlenekhez, kik bizta-
nak hamis érdemekhez.

Szép belzéddel meg áldgya
hivéket, menyországban
részeli őket, meg-ákozza
az hitetleneket, örök tűzre
veteti mind őket.

Légyen azért félelem,
bennetek, a' Christusban lé-
gyen nagy hitetek, atyafiú
szereők legyetek, itéletre-
nittel készűllyetek.

Közel vagyon itéletnek
napja, bizonytalan halálnak
orája, senki annak idejét
nem tudgya, azért minden
ő magát meg-ózza.

Int fejenként Christus
hogy vigyázzunk, az Isten-
hez gyakran foházkod-
gyunk, készűletlen hogy ne
találtassunk, de nagy bizvást
mi elő álhassunk.

Senki bívét az fajtalanság-
gal, meg ne nehézitse tobzo-
dással, részegséggel nagy sok-
zabállással, sem életnek szor-
galmas gondgyával.

Foglallyuk magunkat jo-
zanságban, mértékletesség-
ben

ben vigyázásban, új életnek ártatlanságában, igaz hitnek hóltig vallásában.

Igaz hitben azért megmaradgyunk, Christusról mindenkor vallást tegyünk, hogy ő tőle szent áldomást vegyünk, örök bődögságot tőle nyerjünk.

Nagy dicsiret adásék Atyának, Szent Fiának mi Urunk Christusnak, egyetemben az vigasztalónak, dicsőséges bődög Háromságnak.

M A S.

Nota: *Emlekezzünk. &c.*

Emlekezzünk az mi életünkben, hogy megkellyen

lyen halni mi testünknek, vezkedgyünk a' mi életünkben, hogy ne veszszünk-el a' mi lelkünkben.

Meg-gondollyuk mi természetünket, testünkbeli nagy veszedelmünket. igyekezzünk el-hadni ezeket, és Istenhez vezérlyük életünket.

Ezt jól láttyuk ez mostani testben, hogy meg-kellyen halni életünkben, fel serkenyünk azért mi lelkünkben, hogy ne essünk nagy veszedelemben.

Jegyekről jó nekünk példát veñünk, és Atyákról mostan emlekezzünk, kik bizony-

zod-

zonyságot örök minékünk,
Adám miatt hogy mind meg
kell halnunk.

Jaj minékünk ha fel nem
ferkeünk, halálunkhoz hogy
ha nem készülünk, örök é-
letet akkor el-vesztünk, ö-
rök halált magunknak vá-
lasztunk.

Tsudálhattyuk embernek
vakságát, kik nem láttyák I-
sten igazságát, de követik vi-
lágnak vakságát, kik el vesz-
tik Istennek országát.

Annnya méhét jobb volna
nem tudni, hogy nem
mint e' világot követni, az I-
stennek haragját fel-venni,
örök

örök kinra ő magát boesátni.

Christus Jésum kik veszik
szivekben, és jól élnek jám-
bor erkölcsökben, el-nem
vesznek bizonyyal élet-
ben, de bé-mennek örök
dicsőségben.

Szükség azért mindnyá-
jan vigyáznunk, és bűnünk-
ből immár fel-ferkeünk,
Szent életre igen igyekez-
nünk, hogy Christussal ö-
rökké élhesünk.

E' mostani testből ki-mu-
lásunk, olyan lélzen mint
mi aluvásunk, mert életre is-
mét fel támadunk, a' Chri-
stussal mind örökké élünk.

Nagy vigaság ez a' mi
lelkünkben, fel támadunk
ismét, mi testünkben, vitéz-
kedgyünk a' mi életünkben,
hogy ne esünk ördögnek
kezében.

A' Christusban kik biznak
szivekben, és jól élnek e' föl-
dön éltekben, el-nem vesz-
nek soha ő lelkekben, fel-tá-
madnak örök dicsőségben.

De a' kik nem hisznek
igéjében, ferrelmessen élnek
életekben, mind el-vesznek
testekben lelkekben, ördö-
gökkel kínlódnak egyetem-
ben.

Jól meg-lássuk mi-is Ke-
resz-

jan keresztyének, el ne vesz-
szünk minnyájan lelkünk-
ben, meg-jobbullyunk a' mi
erkölcsünkben, ne találta-
sunk hitván életben.

Dicsértelsék az Atya Ur I-
sten, Szent Fiával az ő igéjé-
ben, Szent Lélekkel örök
dicsőségben, mind örökké
Isteni Felségben.

M A S.

Nota: Jer temessük-ele' test:
CHristusnak hű keresz-
tyéni, illik ezt néktek
meg-tudni, a' bűnért hogy
meg-kell halni, halál által
idvezülni.

Adámnak nagy vétke mi-

att, halál szálla mindnyájunkra, méltok valánk kárhozatra, örök pokolnak kiányára.

De kik a' Christusbán hiszünk, haláltól semmit nem féltünk, sőt illy reménségben legyünk, halálból életre megyünk.

Nem szükség hát bánkodások, holtakon siránkozások, pogány modra jajgatások, mint ha hit nélkül volnátok.

Mert a' kik hitben kimulnak, azok Christusbán nyugosznak, utolsó nap fel-támadnak, Christussal edgyütt vigadnak.

Kik

Kik még e' világon éltek, e' legyen dolgotok néktek, az bűnök véget vessetek, és a' Christusbán higgyetek.

A' bűnök ellen álljatok, és szüntelen vigyázzatok, gyakorta imádkozzatok, kísértetben ne jussatok.

El-hadgyatok minden gonofet, irigységet, rágalmazást, gyűlölséget, harag-tartást, és nagy fok bálvány imádást.

Rébségtől, tobzodástól, e' világi fok gondoktól, életnek nagy munkájától, ójja magát minden attól.

Jozanságot kövessetek

G

mér-

mértéktelessen éllyetek, jámborságot visellyetek, és irgalmasok legyetek.

Ha ti ezekben maradtok, igaz hitben és ki-mulok, bizozonyal el nem kárhoztok, de örök életet nyertek.

Várjuk mi idvezitönker, hidgyük meg-szabadit min-ker, el-változtattya testün-ker, dicsőségre viszen min-ker.

Dicséret Arya Istennek, Christusnak idvezitönknek, egyetemben Szent Léleknek, Szent Háromság edgy Istennek.

M A S.

Nota:

Nora: Ob te meg-balandó
SOk nyomorusággal éle-
 Ste embernek rakva min-
 den része az ő idejének, kik
 bűnért haragját jelentik I-
 stennek.

Imé ő az embert bép aján-
 dékával, fel-ruházta vala
 halhatatlansággal, minden-
 állatokon való urasággal.

De hirtelenséggel lön
 nagy változása, szép ékelsé-
 gének iszszonyu romlása,
 Fejedelemségből juta nagy
 rabságra.

Ezeknek oka lön az háladat-
 lanság, kire embert vivé ör-
 dögli csalárdság, bűnért kö-

G 3

vet-

vetkezék minden nyomoru-
ság

Rajtunk im hol immár az
bűnek ó soldgya, betegség
kár-vallás és halálnak kin-
nya, sok nyomoruságnak
képtelen igája.

Jaj azért csak immár ez
földön életünk, mert kevés
ideig tart gyönyörűségünk,
hirtelen változik minden
ékeségünk.

Virághoz hasonló élete
embernek, kit látunk sze-
münkkel melly hamar el-ve-
nek, reggel virágoznak s'
majd tűzben vetternek.

Sőt olyan mint árnyék ez

földön életünk, mert hamar
el-mulik minden dicsősé-
günk, ma kevélyen járunk,
holnap meg-halhatunk.

Igen gyönyörködöl em-
ber gazdagságban, mint ha
mind ő ökké élne e' világ-
ban, nem tudod melly órán
tésztek koporsóban.

A' te gyenge tested tudod
mi lében? minden állatoknál
utálatosb lézen, kigyoknak
békáknak eledele lézen.

Ne ígérj magadnak te-
hosszu életet, és ne halogaf-
sad te meg-téréscdet, mert
mikor nem várnád meg-ké-
rik lelkedet.

Ojjad igen magad testi bátorságtól, mint a' Christus tanít nehéz tobzodástól, elne vonattasál e' csalárd világtól.

Sok példákbol látod néked meg kell halnod, de mikoron léssen idejét nem tudod, azért szükség néked mindenkor vigyáznod.

Igen szép példában Christus Urunk mondgya, hogy az halál olyan mint lopónak dolga, véletlen elmegyén másnak romlására.

Reá gondgyok vagy az házi gazdáknak, jövése mikoron történik loponak, akkor vigyáz-

vigyázzanak hogy kárt ne vallyanak,

Tulajdonsága ez lárttyuk az halálnak, hogy szintén akkor jő-el mikor nem várnak, azért búkség hogy mindenek vigyázzanak.

Azt felelő napra bizony nem viheted, melly orában szollit bizony el-kell menned, kárt vállalysz hogy ha nem léssen készületed.

Haigy békét azért te ember kevélységnek, vels véges idején minden bűneidnek, hogy tisztán adhasd lelkeidet Istennek.

Dicsértésél Uram örökké

mennyeekben, ki edgy Isten-
ségben vagy három személy-
ben, halálunk óráján légy se-
gítség Amen.

M A S.

Nota: *Jesus Christus:*

Jesus Christus Isten Fia,
mindeneknek ki vagy
bírája, ez világnak meg-tar-
tója, biveidnek légy óltalma

Ohajtással mi könyörgünk,
kegyelmes sékedhez járulúc,
segítséget tölled várunk, az
halálban légy óltalmunk.

A' te szörnyű halálodért,
keresztán lótt kin valláso-
dért, drága véred hullásáért,
neves-si tölled ezekért.

Nya-

Nyavalyával mi életünk,
rakva vagyon minden ólvé-
nyünk, előtünk forog halá-
lunk, ki ellen légy bizodal-
munk.

Nincsen ez ellen orvosság,
te kivüled semmi vigasztág,
vagyon csak nagy nyomo-
ruság, szívünkben te légy
bátorság.

Ez életnek árnyékából,
mikor ki-mulunk e' világból,
akkor atyai voltodból, mel-
lettünk légy menyorságból.

Semminémű kísértetünk,
ne legyen kétségbe esetünk,
ördög ellen diadalmunk, te
légy mindenben oltalmunk.

Siefa

Sieles Uram segítségre, légyen gondod a' mi lelkünkre; tekints Christus érdemére, ne adgy órdög gyötrelmére.

Jo voltodat meg ne vonnyad, Szent Lelkedet vezérül adgyad, mi szívünket vigasztaljad, örök élettel biztassad.

Diadalmunk órdög ellen, szo-szollonk légy mindenek ellen, hogy ne jussunk kísértetben, tartss-meg végig igazhitben.

Ezt mi velünk el-hitelessed, mi szívünkben el-peccételessed, hogy mikor lelkünk kimulik, mindgyárt te hozzád vitetik.

Rom.

Romlása mikor testünknek, vége közelget életünknek, nincs biztatója szívünknek, légy oltalma hivednek.

Inak mikoron meg nyulnak, izek, erek, megszakadoznak, állunk kapczái ropognak, és fogaink csikorgognak.

Vérünk beűnk meg-alulzik, érzékenség messze távozik, a' lélek igen buskodik, órdög ellen tusakodik.

Sieles azért segítségre, fájdalminknak könyekségére, lelkünket örök életre, Szent Atyádnak vigyed, Amen.

M A S. 2 Cor. 4 5.

Nota

Nota: Hadgyátok el bű:

SZent Pál Apostolnak írása, lelkünknek vizsgálatalás, az halál ellen biztatása, eképpen vagyon ő mondása.

A külső ember ha megromol, a belső ember el nem romol, nyavalyáiban el nem romol, de naponként jobban meg-újul.

Nyomoruságinknak ideje, keveset tart rajtunk ereje, de azoknak el-szenvedése, lé-szen nézünk dicsőségünkre.

Most ez jelen valokat látjuk, csak a' mulandokat nem várjuk, de jövendőket mi remélnünk, az örök bold-

boldogságot várjuk.

Testünk nekünk ha megromtatik, Isten hely Istentől adatik, menyben kéz nélkül éppitterik, örök életünk meg adatik.

Sok fohászkodást azért téfünk, hogy mennyei házat kívánunk, mellyben Istentől helyhőztetünk, ha jo életben találhatunk.

Mert a' testet a' kik viseljük, nagy nyögéssel terhét szenvedgyük, az halál megromlott azt bizlizük, életnek örökségét veszizük.

Isten minket arra teremtet, az életre minket készített,

rett,

tett, lelkevel magának el-
jedzett, szívünkben nagy örö-
met szerzett.

Tudjuk hogy míg ez
testben vagyunk, az Istentől
távol bújdosunk, örökké va-
lót most nem látunk, mert
hittel jövődőt kívánunk.

Vagyon azért nagy bátor-
ságunk, testünkől el-válni
kivánunk, Istenhez költözni
akarunk, vele edgyütt örök-
ké élnünk.

Erre legyen mostan nagy
gondunk, hogy Istennek ked-
vében legyünk, akár a' test-
ben itt lakozzunk, akár a'
testből ki-költözzünk.

MERT

gyünk, Christus eleiben vite-
tünk, annak jutalmát el kell
vonnunk, vagy jót vagy go-
noszt cselekedtünk.

Minden ember jól meg-
gondollya, meliy nagy az I-
stennek haragja, a' büb ellen
bolzszu állása, azért életét
meg jobbita.

A' Christus nekünk bizo-
dalmunk, jövődó haragtól
oltalmunk, tsak ő benne mi
igaz hitünk, hit mellett lé-
gyen jó életünk.

Dicsirtelessék az örök Iste, A-
tya, Fiú, Sz. Lélek Isten, há-
rom személyben egy Isteniség,
adgyon örök életet, Amen.

H

MAS,

M A S.

AZ nap el-jő nagy harag-
gal, mely meg-emészti
mindent lángal, Dávid
mondgya a' Szent Pállal.

Nagy félelem akkor lé-
szen, mikor Biró székben lé-
szen, mindent hogy meg-
hányon vessen.

Akkor trombiták zenge-
nek, hogy mindenek fel-ke-
lyenek, Christus székkinél le-
gyenek.

Halál rémül s' a' természet,
hogy fel-támad mindē nem-
zet, Biróra-is, alig nézhet.

Könyvet akkor elő hoz-
nak, kiben mindent írva lát-
nak,

nak, s' törvényt tésznek ez
világnak.

Biró mikor székben ülend,
akkor minden nyilván lé-
jend, büntetetlen el nem me-
nend.

Ott mit mondgyak bűnös
fejem, ki leheszen reménsé-
gem, holott még az jó is
féllyen.

Oh felséges nagy Király-
ság, ki jókhoz ingyen ke-
gyes vagy, engemet-is akkor
ne hadgy.

Uram Jéhus emlékezzél,
hogy érettem földre jöttél,
ne vess el kit meg-mentettél.
Fáradtságot érettem vállal, a'

kerekszifán hogy ként láttál,
ne légyen híjas ez halál!

Büntetésben igaz Biro,
engedd-meg mi bennem,
nem jó, a' számadás mig-
len el-jó.

Fohászokodom mint nagy
bűnös, pirult orcám büntől
terhes, kérlek nékem légy
kegyelmes.

A' Máriát lám meg-tar-
tád, a' tolvajt-is meg-halga-
tád, e' példákát nékem ha-
gyád.

Méltatlan én könyörgé-
sem, de te vegyed kegyel-
messen, hogy örök tűz ne
égeszen.

Allás

Allás engem juhok felől,
és válaszsz-el gödölyákiól,
hogy láthass job kezed felől!

Gonoszokat mikor átkosb,
örök kínra a' kiket vonb, ak-
kor engem jokkal nyugosb.

Könyörgők alázatossan,
mert vagyok nagy szomorú-
van, vég napomon légy ol-
talmam.

Melly siralmas leszzen az
nap, mikor a' test tűzből tá-
mad, Biro előtt és sámot ad.

Oh Uram Isten irgalmazz,
kegyes Jézus meg-okalmazz,
és adgy nekünk nyugodal-
mat.

H 3

EGY-

EGYNEHANY SOL-
TAROK KÖVETKEZNEK.

VI.

URam te nagy haragod-
ban, ki miatt vagyok
buban, engemet ne fedgy-
meg, és haragodnak tüze,
Szűnyék-meg sebessége,
Kiken ne büntess meg.

2. Nékem Uram légy ir-
galmas, Mert vagyok nagy
fájdalmas, Ne hadgy Uram
kérlek, Gyógyics-meg sérel-
mimet, El rettent tetemi-
met, Ujjicsd-meg hogy él-
tyek.

3. Lelkem igen háboro-
dik, In ségében bánkodik, Ke-

ser-

sergek szivemben, Uram
meddig hadsz engem, ekkép-
pen veszekednem, E' nagy
gyótrelemben?

4. Térj Uram kegyessen
hozzám, Mert jaj el-fogyat-
kozám, Te nagy irgalmad-
bul, Szány-meg nyavalyá-
imban, Es ne hagy kínaim-
Mencs-meg az haláltul.

5. Mert ha mind-nyájan
meg-halunk, E' világból ki-
mulunk, Niocs emlekezeted,
Senkinél az halálban, Fek-
vén a' koporsóbban, ki di-
csirne réged.

6. El-fáradtam bánatim-
ban, Egész éjjel sirromban,

H4

Köny-

Könyhullatásimmal, Nedvesitem ágyamat, Afztatom nyoszolyámat, Sűrű síralmimmal.

7. En sok boszszuságim miatt, Az en orczám el-hervadt, Szemem homályosult, Ezt szerzik ellenségim, Vigadnak gyűlölőim, Kin szívem el-busult.

8. Azért rólem el-menyegek, Kik gonofságban éltek, Távozzatok innen! Mert az Ur kiáltásom, Meghalgatá síralom, Es bé-vón kedvében.

9. Könyörgésem meghallgatya, Az Ur es el-fogadgya, En

Enimátságomat, Es a'mit tőle kérek, Minden jokat megnyerek, Ugy kívánnyajomat.

10. Azért minden ellenségim, Es én háborgaraim, Piroskodgyarok-el! Már mind hátra térjetek, Es megszégyenüllyetek, Nagy hirtelenséggel.

XXXIX SÓLTAR.

MAgamban el-végezém és mondám, Hogy dolgom megtartoztatnám, Hogy nyelvem olly ígét ne ejtene, Ki énnékem but berzene, En szájamra zabolát vetettem, Mig az hitlen áll előttem.

2. En mint a' néma vesz-
teg halgaték, Még a' jorol-
sem beélek, sőt faldalmam-
is titkolnom kelle, Kin sérel-
mem öregbüle, Eg vala szi-
vem hogy meg-gondolám,
El-tűzesülvén ezt mondám.

3. Mutasd-meg Uram él-
temnek végét, és meddig él-
tetsz engemet, Az napok bá-
mát jelents-meg nékem, Mig
kell ez vilagon élnem, Mert
idóm nálad csak egy arabul,
Előtted életem semmi.

4. Bizonyára mulandó az
ember, ki magának sokat i-
gér, mint az Arnyék az em-
ber el-mulik, még-is forgal-

ma

matoskodik, Sokat gyűjt és
marhát rak ószve, Nem tud-
gya kié lesz végre.

5. Uram hát nékem kibem
kell biznom? Nincs kivüled
vigaságó, Ments-ki engem
minden bűneimből Es a' bo-
londok nyelvétül, Órizz-meg
hogy ók ne caufollyanak,
Midőn ez inségben látnak.

6. Mint az néma halgatok
erőssen, Szájam fel sem nyi-
tom mert én, Tudom hogy
ezt mind te cselekedted,
Tsapásod róllam el-vegyed,
Mert kezedeek kemény vol-
ta miatt, Minden életem el-
lankatt.

7. Mert

E
g
v
n
é
k
k
ga

7. Mert midőn te megfedded az embert, az ő nagy gyarloságáért, Azonnal elvesz szép ábrázattya, Mint a molytól a' szép ruha, Lám az ember melly igen mulando, Semmi dolga nem állandó.

8. Halgassd meg Uram könyörgésemet, Kérésemre ne légy sike, Mert előtted vendég és barátok, Mint atyáim olyan vagyok, Szűnnyél meg tőlem hadd vegyek erőt, Az én ki-mulásom előtt.

XLIX. SÓLTAR.

Halgassátok meg ezt minden népek, Ertsétek-

tek-meg kik e' földön éltek, Köz népek és a' fő renden valók, Minden szegények és a' gazdagok, Az én bájam bolla nagy bölcseséget, Es elmém gondol jó értelmeket, E' példára magam-is figyelmezek, Hegedű szoban szép mesét jelentek.

2. Mit félnek én a' gonosf időben, hogy gyarloságom engem el ejtsen, Midőn ellenségem azon vagyon, Hogy engemet láb alá tapodgyon? né-meltyek igen biznak pénzekben, Es dicsekednek az ő kincsekben, De seuki nem váltja meg atyafiát, Nem ad-

hat,

hattyá-meg Istennél váltsá-
gát.

3. Mert drága a' léleknek
váltsága, életét senki meg
nem válthattyá, hogy az ha-
lált ó el-kerülhetné, Es a' fir-
ba menni ne kellene. Mert
láttya hogy sem bolond sem
eszes, Az halál ellen nincsen
meniséges, Es holtok után
minden gazdagságok, Más
emberre marad ó sok jószá-
gok.

4. Ez ó nékiek fő gondo-
lattyok, Hogy mind örökké
tarcson szép házok, Hogy az
ő nemzetei el ne fodgyon, Es
nevek örökké meg-marad-

gyon

gyon, Mert noha nagyon
pénzek és tisztek, De nem
sokkáig tartnak mind ezek,
Mert végre minden jóktul el-
szakadnak, Es mint az okta-
lan állat meg-halnak,

5. Merő bolondság min-
den ó dolgok, azon bolond-
ságban maradékjok, el-men-
nek és olyan szokásokban,
Cyönyört kódnek attyoknak
utában, mint a' barom a' fir-
ban feküsznek, Az örök ha-
lálban legeltetnek, Majd az
igazak rajtuk uralkodnak,
Jo idején ezek alá adatnak.

6. Mert oda léssen min-
den ó dolgok, A' koporsó lé-
ssen

szen ő hajlekok, De az halál-
 tol engem az Isten, meg-
 ment és kegyessen hozzá vé-
 szen, Annakokáért azzal ne
 gondolly, hogy ha némelly
 igen meg-gazdagul, mert
 minden ő kincsét másnak
 kell hadni, és nagy dicsősé-
 gétől meg-kell valói.

7. Lelkét élteben boldog-
 nak vélte, és dicsér téged ha-
 jolt téz véle, Végre el-mé-
 gycn atyai után, soha többé
 világot nem látván, A' kinek
 itt nagy ő szerencséje, és tib-
 tesége, de nincs ené, Ha-
 sonlo ez az oktalán állathoz,
 és a' veszendő goromba ba-
 romhoz.

LXXXVIII. SÓLTAR,
 UR Isten én idveségem,
 U Ejjel nappal kiáltok
 hozzád, Kőnyörgésemet meg-
 halgassad, Es tekints-meg
 nagy inségem, Kegyessen-
 hajts hozzám füledet, Erts-
 meg én csedezésemet.

1. Az én lelkem nyava-
 lyákkal, Tellyességgel el-á-
 radt, el-tölt, Mint a' ki már
 a' sírban készült, Es a' pokol-
 ra alá-izáll, Vagyók ahoz
 szinten hasonlo, A' kinek
 már kész a' koporfo.

3 Meg-folztattam életem-
 től, Mint a' kiket agyon ver-
 tenek, Kik a' halottak közé

hevernek, Kikről már nem emlékezöl, Kik el-temettetvén fekszenek, Es te kezedből ki-estenek.

4. A' koporsóban töl engem, Bé-vefél a' setét mélységben, Holott haragod nyom keményen, El-borítád szegény fejem, Nagy-árvizednek habjaival, Kik rám rohannak nagy zugással.

5. Engem te meg-utáltál, Es töllem én ismérőimet, Mobbé vüd, el-hadtak engemet, Es a' tömlőczben taszítál, Holott kemény fogságban vagyok, Kiből ki nem szabadulhatok.

6. El-keseredtek szemem

im, fájdalom miatt el-hadtgyadtak, naponként Uram téged hivlak, hozzád terjesztvén kezeim, Halottaknak tévzize csudákat, nekik mutatizé nagy dolgokat?

7. De fel-támadé az halott, hogy csuda tételid hirdesse? Es a' koporsóban vagyosé, ki említse jó voltodat? Es igazságodat a' sírben, ki dicsérné veszedelmében?

8. A' setétben ki itmérné, a' te csuda tételmenyidet? A' hol el feledtek tégedet, Igazságod ki értené? De én csak te hozzád üvöltök, minden reggel néked könyörgök.

9. Uram miért veszt-el en-
gem, Miért rejtet-el szemei-
det? Szegény vagyok erőm
el-veszett, Jaj melly igen gyö-
trítetttem, ez én régi nagy in-
ségemben, előtted vagyok
rettegésben.

10. Nagy haragod reám bo-
rult, Nagy rettegés engem
környűl vőtt, Estellyeség-
gel el-merített, mint az ár viz
reám tódult, Sanyargat en-
gem minden dolog, Vala-
melly én környűlem forog.

11. Te viszed távol én tőlem,
minden ismérő barátomat, A-
kat mint hijjam rokoni mat,
Nincsen semmi hű emberem,

Régi

Régi társaim ez inségben,
ilzfzonyodnak jóni előmben.

X C. S Ó L T A R.

TE benned biztunk elei-
től fogva, Uram téged
tartottunk hajlekunknak, mi-
kor még semmi hegyek nem
voltanak, hogy még sem ég
sem föld nem volt formálva,
Te voltál és te vagy erős I-
sten, Es te meg-maradsz
minden időben.

2. Az embereket te meg-ha-
gyod halni, Es ezt mondog az
emberi nemzetnek, Legye-
tek porrá kik porból lőtte-
tek, Mert ezer estendő előt-
ted annyi, Mint a' tegnap-

nak ő el-mulása, Es edgy éj-
nek rövid vigyázása.

3. Ki-mulni hagyod őket
olly hirtelen, Mint az álom
mely el-mulik azontul, mi-
helyt az ember fel-serken ál-
mából, Es mint a zöld füvecse-
ke a' mezőben, a' mely nagy
hamarsággal el-hervad, Reg-
gel virágzik s' este meg-
szárad.

4. Midőn Urá haragodban
versz minket, Ottan meg-
halunk és földre le-esünk,
Az te kemény haragodtul
rettegünk, Hogy ha meg-te-
kinted nagy bűneinket,
Titkos vétkünket ha elő ho-
zod,

zod, Es bined elciben állatod.
5. Haragod miatt napja-
életünknek, Menten el-mu-
lik olly hirtelenséggel, Mint
a' mondott szót el-ragadgya
a' szél, Az mi napink kiker-
nénkünk engedtek, Mint
egy hervos esztendei idő,
Hogy ha több tehát nyólcz-
van esztendő.

6. Es ha kedves vólt. is va-
lamennyire, De többire volt
munka és fájdalom, El-kel-
életünknek minden ékelsé-
ge, El-mulik mint az arnyék
és az álom, De ki érti a' te
haragodat, Csak az a' ki felt-
batalmadat.

7. Taníts-meg azért minket
kegyelmessen, Hogy rövid
vóltát életünknek értsük, Es
eszésséggel magunkat visel-
lyük, Oh Ur Isten fordully
hozzánk ismétlen, Mig ha-
gyod hogy élünk nyomor-
rogjon? Könyörülly már az
te szolgaidon.

8. Tölts-bé minket reg-
gel nagy irgalmaddal, Hogy
jo kedvel vigyűk véghez él-
tünket, Ne terheltesünk
szorgalmatossággal, Vigasz-
tally minket és adgy kön-
nyedséget, Es haragodat for-
dits-el rölünk, Mellyel rég-
olta ostoroztatunk.

9. Szol.

9. Szolgaidon láttassad
dolgaidot, Dicsőségedet e-
zeknek fiain, Add értenünk
felséges hatalmadat, Mi ke-
gyes Urunk oh irgalmas I-
sten! Minden dolgunkat
birjad forgassad, Kezeink
munkáit igazgassad.

CII. SOLTAR.

Halgasd-meg Uram ké-
résem, Tekints-meg e-
fedezésem, Beszédem jusson
hozzád, Ne rejt-e el töllem
arczád, Hajts én hozzám te
fütedet, Enyhíts-meg nagy
inségemet, Midón kiáltok
Ur Isten, Sies halgals-meg
kegyessen.

15

2. Mer

2. Mert napjai életemnek
 Olly hirtelen el-kelenek,
 Mint a' füst és a' párah, Es
 mint a' tűzhely pora, Min-
 den csontom úgy el-száratt,
 Szivem mint a' fű el-hervatt,
 Ugy hogy az én ételemet,
 El-felejtém kenyeremet.

3. Bőröm csontaimhoz
 ragatt, Keserves siralmom
 miatt, ez iszonyu inségben,
 Ollyatén löttem bintén, Mint
 Pellikán a' pusztaban, Siral-
 mas kiáltásomban, Ollyá löt-
 tem mint a' bagoly, Ki a' ki-
 etlenben buhol.

4. Olyan vagyok mind
 szüntalan, Mint veréb az esz-
 ter-

terhában, A' melly egyedül
 maradt, Ellenség reám tá-
 madt, Gyaláznak engem na-
 ponkéot, Es kik boszszont-
 nak oránként, Ha ki nek ve-
 szélyt kívánnak, En rollam
 példát formálnak.

* 5. Por hamu nékem ke-
 nyerem, Mellyet étel gya-
 nánt észem, Italom kőny-
 velmmel, Elegyitem mint
 vízzel, A' te nagy haragod
 miatt, Kinek tüze úgy fel-
 lobbant, Hogy engemet fel-
 emelél, Es ílmét a' földhöz
 űtél.

6. Az én időm im el-mu-
 lék, Mint az árnyék el-enyé-
 szé

szék, Minden testem el-asza,
 (Mint a' le-kaszált széna, Az
 Amelly meg nem éled többé,
 De te meg-maradsz örökké,
 Es a' te emlékezeted, Mind
 Örökké meg-tart hired,

7. Azért kelly-fel oh Ur I-
 Esten, Haragod ne gerjedez-
 zen! Sion városát bánd-meg,
 Es néki kegyelmezz-meg,
 Mert már im az idő el-jött,
 Es a' melly már sokat késett,
 Jelen vagyon az az óra,
 Hogy dolga fordullyon jóra.

8. Hogy a' te bolgaid vég-
 ere, Öszve gyűlvén e' szent-
 helyre, El-pusztult kő-raká-
 sít, Kedvellyék épülesít, Es
 oltán

oltán a' pogány népek, Uram
 nevedet retteggjék, E' föld-
 dón minden királyok, Meg-
 vallyák hogy te vagy Urok.

9. Mert az Ur jól meg ép-
 pité, A' Siont meg-ékélté,
 Es dicsőséget itten, Meg-
 mutatá ismélen, A' nyomor-
 rultak panaszát, Meg hal-
 gatá nagy sirlalmát, Kérése-
 ket meg-nem veté, Sőt ke-
 gyelmeffen tekinté.

* 10. Ezt ember hiven fel-
 írja, Hogy meg maradgyon
 mindenha, Légyen emléke-
 zete, Nemzetségről nemzet-
 re, Hogy a' jövőnő nemzet-
 tek, Kik még e' földre szület-
 nek.

nek, A' menybéli Isten áld-
gyák, E' dologért magasz-
tallyák.

11. Hogy alá néz onnan
fellyül, Az ő magas szent he-
lyéből, A' menyből alá nézél,
E' földre le-tekintél, Hogy
meg-ballya kéréseket, Az
fogyoknak inségeket, Es a-
zokat ő meg-tartya, Kiket
ítéltek halálra.

12. Hogy szent neve az I-
stennek, A' Sionban dicser-
tessék, Es a' Jéruzálemben, Al-
dassék dicsősé, Midőn az
népek seregben, Öszve gyül-
nek e' Szent helyben, A' kirá-
lyok-is itt léiznek, Es szol-
gálnak az Istennek.

13. Le-veré az én erő-
met, Ez urban és életemet,
Meg-rövidité, és én, Igy fól-
lek keservefen: Ne hadgy-el-
vebne U' Isten, Eielemnek
közepiben, Mert mind
örökké meg-vadnak E' sten-
deid el nem fogynak.

14. Ez földet te teremtet-
ted, Es ekképpen helyhez-
tedted, Csak te kezéd mun-
kája, Az égnek alkotmán-
nya, De ezek mind el ve'ben-
dők, Uram te meg-maradsz,
de ők, Mint a' ruha mind el-
kopnak, Szépségekben
mag nem álnak.

15. Es midőn Uram aka-
rod,

rod, őket úgy el-változtatod,
Mint az el-viselet ruhát, Az
melly tetűl meg-szakadt, Te
vagy a' ki régen valál, Vol-
tod változás nélkül áll, Te
esztendeidnek vége, Nem
léfzen soha örökké.

16. Azért a' te szolgaidnak
Fiai meg-szaporodnak, Es
meg-maradnak végig, Az az
örök időig, Az néked szol-
gáló hivek, Es egész ő nem-
zetségek, Meg-álnak és meg-
maradnak, Es örökké el-nem
fognak.

CXLI. SÓLTAR.

TE hozzád kiáltok Ur I-
sten, Sies én hozzám ne
kétsél,

kétsél, Mert téged óhajtlak
szivel, Azért halgass meg ke-
gyelmessen.

2. Könyörgésem elődben
mennyen, Mint jó illat fű-
stőlge, kezeim fel-emelé-
se, Estvéli áldozatui légyen.

3. Őrizettel tarts-meg én
szájam, A' mely gondot tar-
tsón arra, Závárt berezzen aja-
kimra, Hogy tollók ne lé-
gyen nyavalyám.

4. Ne bocsáld szívemet
gonofzra, Hogy az hamissan
élőkkel, Soha ne cieszked-
gyem el, Az ő nyájas kíván-
ságokra.

5. Az hű ember meg-fed-

K

gyem

gyen engem, Es feddése kedves lézen, Mint balsam olaj fejemen, Meg-verése sem árt énnékem.

6. Mert én el-hiszem s-mondom nyilván, Hogy még az hitetlenekért, Imádkozom mentségekért, Nyavalyájokon szánakodván.

7. Midőn az ő fő fő bírójok, Magas helyről le-hányatnak, Es osztrán eszekben jutnak, Az én beszédim, kik nyajások.

8. Mint ha ki fát vág nagy erővel, Az forgácsit széllyel hintvén, A' mi cson-

9. Sze

taink akképpen, Hevernek a' sír mellett széllyel.

9. Szemeim rád néznek Uram, Reménségem vagyok benned, Lelkemet hát el-ne vegyed, Mert te vagy minden bizodalmam.

10. A' törtől kit nékem vetettek, Es hálójoktól őrizz-meg, Az hamis népektől ments-meg, A' kik veszemre igyekeznek.

11. Ejtsd őket őnnön hálójokban, Kit ők másnak készítettek, Hogy én veszélly nélkül legyck, Mellettek el-mehessek bátran,

gyen engem, Es feddése kedves lézen, Mint balsam olaj fejemen, Meg-verése sem árt énnékem.

6. Mert én el-hiszem s' mondom nyilván, Hogy még az hitetlenekért, Imádkozom mentsegekért, Nyavalyájokon szánakodván.

7. Midőn az ő fő fő bírójok, Magas helyről le-hányatnak, Es osztán eszekben jutnak, Az én beszédim, kik nyajások.

8. Mint ha ki fát vág nagy erővel, Az forgácsit széllyel hintvén, A' mi csou

9. Sze

taink akképpen, Hóvernek a' sír mellett széllyel.

9. Szemeim reád néznek Uram, Reménségem vagyok benned, Lelkemet hát el ne vedyed, Mert te vagy minden bizodalمام.

10. A' tőrtől kit nékem vetettek, Es hálójoktól őrizz-meg, Az hamis népektől mentse-meg, A' kik vesztetre igyekeznek.

11. Ejtsd őket őnnön hálójokban, Kit ők másnak készitettek, Hogy én veszélly nélkül legyek, Mellettek almeheflek bátran.

K 2

XL

XL. SÓLTAR.

V Arván vártam a' felsé-
ges Urat, Es imé hoz-
zám fordula, Kegyelmesen
meg-halgata, Es meg-muta-
ta rajtam jó voltát, Ki-vón
a' mély veremből, Es a' sáros
ferőből, Es én lábaimat,
Szép egyenes köre, El fel-
helyezteté, Vezérlvén uta-
mat.

2. En szájamban ada új
éneket, Istenünk dicsire,
Hogy a' kik halgatnak erre,
Hidgyék és féllék ő Istene-
ket, Bóldog a' ki az Urban,
Bizik, szemé el-hajván, A'
kevely népekiől, Kiknek

min

minden dolgok, Hozug-
ságra hajlók, Tőlök távoly
kerül.

3. Tsuda tételidnek sok ő
száma, Es nagy bölts gondo-
latidnak, Hozzánk való jó
vólkodnak, Sokságát senki
meg-nem mondhattya, Ha-
el-kezdem számlálni, Nem
tudom ki-mondaut, Mert te
nem kivántad, A' sok áljo-
zatott, De hogy fogadgyak
szó, Fülemet meg-furtad.

4. Az égő áldozat nincs
kedvedben, A' bünért valók
sem kellők, Akkor mondom:
Im el jövök, Rólam irás van
a' törvény könyvben, Hogy

K 3

aka

akararod tegyem, En kegyel-
mes Istenem, Az te törvé-
nyedben, Gyönyörködik lel-
kem, Es örvendez szivem,
A' te szent igédben.

5. Nagy sok népek gyű-
lekezésiben, Igaságod ki-
hirdettem, Meg-nem tartóz-
tattam nyelvem, Jól tudod
hogy én minden időben, Jó-
vóltod magasztaltam, Soha
el-nem hallgattam, Te idves-
ségedet, Hűséggel hirdet-
tem, Mindennek beszéltem,
Nagy kegyeségedet.

6. Uram tőlem irgalmas-
ságodat, Ne vond-meg, tártss-
meg kegyessen, Igaságod
meg-

meg-örizzen, Számtalan go-
noliz reám áradott, Sok nya-
valya környül vőrt, Reám
nagy sok ár-viz jőrt, Kik nek
nincsen száma, Mint hajam
szálinak, Kik fejemen vad-
nak, Szivem-is el-hagya.

7. Könyörülly rajtam ke-
gyes Istenem, Sies, jőj sege-
delmemre, Es juttald nagy
szégyenségre, A' kik halál-
ra keresik lelkem, Ször-
nyen hátra térjenek, Kik
káromon örülnek, Es kik
inségemen üznek nevetsé-
get, Kiáltnak vev, vev, vét,
Jutalmok dóg legyen.

8. Hogy te benned mind

örvendezzelek, A' kik tisztelnek tégedet, Szeretik idvefégedet, Mondván dicsőség legyen Istennek, Noha én szegény vagyok, Es én szükségim nagyok, De rám gondot visel, Az Ur én megtartóm, Jövel szabadítóm, Ur Isten ne késsél.

K Ö V E T K E Z N E K

egynéhány új Enkek.

E L S Ő.

Testamentoma edgy kegyes
Embernek.

V Eletlen embernek utolsó órája, Meg-vizsgálhatatlan

ratlan senki nem tudhattya, Isten Decretoma valamikor tartya, sem iffiú sem idős által nem hághattya.

Arany, ezüst, szépség, drága kő, ékesség, halál ellen semmi akarmi frissesség, tizfra szép tudókló iratott fényesség, mert nem szabadíthat semmi nagy erőség.

Lesben ferénységgel csak az órát várja, ember életének határát jól tudgya, hirtelenül mindgyárt csak torokon ragadgya, ásóval, kapával, jószágátul fosztya.

Erős palotákból Urakat ki-vonsza, teli tárházokat vé-

K5

lek

lek el-hagyattya, Királynak
kóldúfnak ilyen kemény
sorsa, semmi szerzetbéli ma-
gát nem óhattya.

Nékem is órámat nyilván
közel hozta, az halál illattya
testem áltai-járta, nehéz be-
tegségem bizonynal mutat-
tya, hogy lelkemnek el-kell
testemtől válnia.

Tőlem el-maradott nincs
mit ohajtanom, továbbréletem
met már nem halaszthatom,
édes atyáimtól noha meg-
kell válnom, nem soká után-
nam őket is el-várom.

Jertek azért hozzám fia-
im leányim, kikre életem-
ben

ben nézzenek szemeim, hal-
lyátok-meg mostan utolsó
beszédim, míg nem hidegül-
nek fájdalmas tetemim.

Nékem el-kell mennem
láttyátok olly úrra, mellyről
immár többé nem térhetek
vissza, ez léfzen fiam vég-
ső bucsúzása, édes Atyátok-
nak meg-szűnik szóllása.

Vallyon életemet hogy
ha elő hozom, bú, bánat,
fáradtság, számtalan fjda-
lom, kesergés, háborgás,
néktek azt mondhatom,
hogy ha akarnám-is meg-
nem számlálhatom.

Sőt esztendeimet hogy ha
meg-

meg gondolom, csak kevés
vált nékem jó izű lakásom,
kereszt fok nyavalya bántot-
ta vigságom, hát hogy ne ki-
válnám már én nyugodal-
mom.

Vége szakad így majd min-
den kioaimnak, serékopor-
sóban tetemim nyugosznak,
izenként egy-mástól noha-
szakadoznak, de ítélet nap-
ján helyekre állanak.

Számtalan bánatim tölem
el-maradnak, nagy fok nya-
valyáim engemet el-hadnak,
többé immár rajtam nem u-
ralkodhatnak, örökségül ró-
lam reátok szállanak.

Fárad-

Fáradhatatlanul ellene ál-
lyatok, Isten ellen kérlek ne
zugolódgyatok, segítséget
tőle mindenkor várjatok,
mert miként nékem volt,
ugy léfzen serfotok.

Az én halálomon ti ne bán-
kodgyatok, ki test szerint
vóltam halandó atyátok, lám
tudgyátok él még mennyei
Atyátok, ki jobb én nálam-
nál nem hal-meg tudgyátok.

Tsak egyedül neki szavát
fogadgyátok, és a'mit paran-
csol igen meg-tartsátok, az
ő szent Igéjéé gyakran hal-
gassátok, miképpen én től-
lem fiaim láttátok.

Igen

Igen meg-őrizi minden
jóságokat, tenyészővé té-
szi, kevés barmotokat, azok-
ból kivánnya adakozástokat,
a' szűkölködőkhez jó sáfár-
ságokat.

Ehezőt, idegent, szomju-
hozót, bennát, a' kik titóle-
tek kérnek alamisnát, meg-
ne utálllyatok kór-beteget,
némát, Christusnak viselik
azok ábrázattját.

Bóldogságos léssen ek-
képpen dolgozók, a' meny-
béli Isten léssen ti Tudottok,
és a' szent Angyalok ti áltai-
mazórok, ne féllyetek sem-
mit legyetek bátorok.

Anyá-

Anyátoknak szavát hiven
halgassátok, mindenekben
néki igen szolgálllyatok, aka-
rattya ellen meg se mottzan-
nyatok, kegyes intésinek fe-
jetekek hajtsátok.

Tudom ő néki-is élete
mint pára, ha ma vagyón
hólnap szállhat koporsóba,
hogy ha előtetekek történik
halála, temelésétek őt-is az
én koporsómba.

Ti magatok között ed-
gyesek legyetek, ha mit nem
értetek mástól meg-kérd-
gyétek, kevélységet pom-
pát igen gyűlöllyetek, visz-
szavo-

szavonást patvart ti el-kerül-
lyetek.

Engedelmességben Chri-
stust kövessétek, senkit meg-
csufolván ti ne nevéstetek,
az hitben erőftek mind vé-
gig legyetek, idegen tudo-
mányt csak bé se vegyetek.

Semmiben sarénybek in-
káb ne legyetek, mint hogy
lelketekre gondot viselye-
tek, józanságban élvén az I-
stent féllyétek, hogy dicse-
kedhessem előtte veletek.

Tudom ha ezeket meg-
cselekeditek, Istennél men-
nyekben ti lesztek kedvesek,
az emberek között ti meg-

bő-

bőcsültetek, a' seregek Ura
ezt teszi veletek.

Az én beszédemről meg-
emlekezzetek, az Ur Isten lé-
gyen fiaim veletek, szentsé-
ges Lelkével vezérlyen ben-
netek, hogy mint a' Cedrus
fa nevedhessetek.

Menyébéli nagy Isten né-
ked hálát adok, te szent fel-
ségednek dicsőretet mondok,
a' szép bődögságban mig
hozzád fel-jutok, holott a'
szentekkel örökké vigadok.

Engemet eddiglen hogy
te meg-tartottál, noha mint
szent Jóbot gyakorta sujtól-
tál, de sirásom látván mind-

L

gyá-

gyarást meg szántál, bizzál
fiam, ne fély ismét így mon-
dottál.

Nagy örömmel vigan mé-
gyek az életre, nem akarok
többé kénlődni e' testbe, I-
stennek követi jőjjetek előm-
be, vigyétek-fel lelkem A-
brahám keblébe.

Teljes készülettel el-
menni kész vagyok, tudom
Isten előtt hogy meg nem
pirulok, ő felsége előtt örök-
ké udvarlok, örökkön ó-
rökké ő néki szolgállok.

Vég bucsúmat vészem vi-
lági hivatástól, a' nagy fat-
czoltató számtalan kénok-

eól,

tól, immáron meg-válom,
minden nyavalyámtul, a' kik
gyótróttanak távozhatala-
nul.

Mar te oh én lelkem mint
fogoly tömlőczből, majd
meg-menekedel ki-még e'
testemből, mellyel szülöttél
vólt anyámnak méhéből, a'
te teremtednek jó rendelé-
léséből.

Fénlel és tündóklól Isten-
nek előtte, te-is gyarló te-
stem noha a' mély sírbe, föld-
alá tétetel légy jó remény-
be, mig ismét lelkeddel e-
resztetel egybe.

Itéletnek mikor el-jő ő

L 1

nagy

nagy napja, akkor meg-fu-
vallik Isten trombitája, a' mi-
képpen tartya végezett ta-
nácsa, mi Urunk Christu-
nak bé-telik mondáfa.

Légyen hát békeiség im-
máron tinéktek, kik még
több ideig e' világban éltek,
az Ur Isten légyen minden
segítségtek, vigyázás józan-
ság légyen élszertek.

Immáron énnékem mind
meg-bocsássaok, mind kif-
dedek nagyok, kik még élők
vadtok, az en halálomon sem-
mit ne sirjatok, utolsó nap-
tokra inkább vigyázzatok.

Istennek Szent Fia a te
szent

szent kezében, lelkemet a-
jánlom, vedd hozzád kedved-
ben, vigy-bé Uram kérlek A-
tyád eleiben, mutass-bé &
néki, lehessen örömben.

Szent Háromság Isten áldaf-
sál mennyégben, Atya, Fiú
Isten egyenlő szentségben, és
a' Szent Lélekkel örökké
mennyégben, ki él sz ural-
kodol örök dicsőségben.

M A S.

Szólit minket Christus U-
runk, óltalmazónk szaba-
dítónk, bűnünknek vég ve-
tésére, vénet iffiat gyerme-
keket, minden rendbéli né-
peket, józanság követésére.

L 3

Pa-

Parancsolattya tellyes jó,
igája terh nélkül való, mel-
lyek után minket követ, a'
mennyei szép jutalom, halál
után nyugodalom, bődög-
ság és örök élet.

E' földön mit cselekedett
hivket mint legeltetett, köz
példák ezek minékünk, szi-
veinknek gondolattya, te-
stünknek minden munkája,
csak jóra származzék tőlünk.

Sokan ez árnyék világon,
életeket nagy bődogon, ki-
vánnyák végben vitetni, de
külömben az Istennek, hogy
nem világi embernek, tet-
szett ettől így rendelni.

Nyug-

Nyughatatlan fáradságok,
és sok féle változások, hogy
érdekjék az hivket, az Ur
Isten el-végezte, tanácsából
el-rendelte, sujtogassa ő te-
steket.

Olly embernek állapattya,
épül, romol ő állattya, példa
lehet minden állat, romol
e' föld, fű el-hervad, árad a'
viz s' meg el apad, tehát szi-
ved mit kívánhat.

Szép az ember mint a' vi-
rág, ha beteges mint a' szű-
ág, halál völgyéhez közel jár,
mint mezőben a' szép virág,
így mulik-el mind e' világ,
óránként mert járton el-jár.

L. 4

Tatt

Tart e' világ az haláltul,
mint szokatlan kemény út-
tól, de szükség ennek meg-
lenni, késő akkor a' meg-té-
rés, sok bűnöktől üresség,
előbb kell volt ennek lenni.

Reménsége nincs életre,
szive válik kísértetre, irtózik
rettegésében, kétséges min-
den dolgaiban, mert gonosz
vólt e' világban; izzad sok
nyavalyájában.

Azért holott halálához,
közel végő órájához, fél és
retteg az haláltul, panaszkép-
pen fohászkodik, könnyai-
ban csak vesződik, nincs ki-
múlása boldogúl.

Jószá-

Jószágok a' gazdagoknak,
ékekségek az iffiaknak, sem-
mit nem használ halálban, e'
világnak minden pénze, a-
rany, ezüst, drága kincse, el-
maradnak e' világban.

Nem használz itt bölcses-
séggel, tudomáonyal és szép-
séggel, meg-kell nyilván ezt
kóstolnod, azért kérlek lás
dolgodhoz, siess jutni Chri-
stusodhoz, ez világtul meg-
kell válnod.

Drágább kincsünk nincs
minékünk, mint ha csak
Christustól függünk, így les
jól dolga szívűöknek, Iste-
nünknek szent igéje, bölcs

Ls

taná-

tanácsa, s' nagy ereje, léssen
orvosság lelkünknek.

Oránként minden dolga-
ink, tiszta s' józan nyájassá-
gink, helyet ne adgyunk vét-
keknek, Istennek nagy tisz-
teiséget, szép fiui engedel-
met, mutassunk nagy tiszte-
séget.

Mindenben ha mi testünk-
nek, telnék kedve életünk-
nek, kár és nem nyitná fű-
lünket, azért Isten keresztek-
kel, sanyargat minket ter-
hekkel, hogy meg-tartsa
mind bennünket.

Itt a' keresztnék súlyága,
kevelet tart kemény volta, de
véget;

végetlen pokol kinnya, ott
örökké csak jaj léssen, nagy
kinnak vége nem léssen,
mert az földgya a' gonosznak.

Nékünk azért hibeinek,
Christusban el-jedzettek-
nek, kesz helyünk a' meny-
országban, nincs olly ember
ki nyelvével, ki-mondhassa
beszédével, drága voltát
menyországának.

Oh felséges nagy Ur Isten,
hatalmas cselekedetedben,
igaz vagy fogadásodban, te-
stünk ből ki-mult lelkünket,
vedd hozzád könyörgésün-
ket, Szent Fiadban a' Chri-
stusban.

M A S.

EMLEKEZZÉL meg ember I-
stenedről, örökké való te
idveiségedről, és holtod után
te veszedelmedről, mert szá-
mos vésznek a' te életedről.

Nincsen embernek drágább
az Istennél, Christus vérevel
meg-váltott lelkénél, és Isten
ízerént való életerénél, idő bé-
telvén ő idveiségénél.

Isten és az ég nekünk azt
mutattya, hogy e'világot csak
ideig adta, Szent Fiát értünk
nagy halálra adta, kiből berel-
mét hozzánk meg-mutatta.

Az halál nekünk Istennek
követe, kinek mint léssen az
ő öl-

ő öltözete, azt meg-mutattya
mindenek élete, nem futha-
tunk-el Istennek előtte.

Kigyó és béka majd osz-
tozik velünk, az ördög az
bűn fel-támad ellenünk, nem
léssen akkor gazdagság mi
velünk, mind a' meny és föld
léssen mi ellenünk.

Tekints-meg ember a' te
koporsódat, naponként va-
ló halandó vóltodat, az Isten
ellen nagy bűnös vóltodat,
te bűneidről nagy számadá-
sodat.

Oh Isten ellen való nagy
gonofzság, hogy néked nem
kell az örök boldogság, a'
magas

magas menyből vár nagy ir-
galmasság. ki által nekünk
adatik menyország.

Testünk ezentúl földé,
portá leszzen, jutalmunk né-
künk csak Istentől leszzen,
senki nem tudgya ő dolga
mint leszzen, nagy változá-
sunk nekünk akkor leszzen.

Tsontunk ezentől mind
széllyel hanyatik, mi testünk
rólunk mind el-szaggattatik,
és izról izre mind el-mardo-
statik, a' férgek miatt mind
el-rágattatik.

Illik azértan nekünk meg-
ismernünk, és az Istentől bi-
zonyságot tennünk, hogy
ittez

itt ez földön jámborul kell
élnünk, ha nem akarunk ó-
rökké el-vesznünk.

Mert jobb volt volna so-
ha nem születni, hogy nem
mint Istent soha nem tisz-
telni, ő jó voltárúl őtet el-fe-
ledni, és szent igéjét igen-
meg utálni.

Nem jó embernek Istent
késérgetni, jóvendő dolgot
bizonnyal igérni, hogy még
meg-térhetés nem jó azt gon-
dolni, mert vaj ki csuda az
ő itéleti.

Minden keresztyén azon
könyörögjön, hogy az Ur I-
sten ő mellett legyen, az ő
jutal-

jutalma csak az Isten legyen,
és mikor meg-hal ő mellette
legyen.

Dicséret legyen az Atya I-
stennek, mind egyetemben
az ő Szent Fiának, és vigasz-
taló Szent Lélek Istennek,
igazgató minket Szent Há-
romság, Amen.

M A S.

HA gondolod élő ember
te állapotodat, melly
nehezen nagy munkával é-
led világodat, veritékkel s'
nagy gondokkal táplálod
magadat.

Még is látod hogy e' világ
igen álhatatlan, ha mit ad is
de nem

de nem léfzen mind edgy ál-
lapotban, hát ne hidgyed
csalárd voltát mert meg-csal
dolgodban.

Azt jól hallod melly fő-
kaknak volt nagy gazdagsá-
gok, sok marhájok nagy sok
kintsek, és nagy uraságok,
im jól látod halál által ki-
múltak mind azok.

Ki volt gazdagbe világon
mint Croesus Király volt?
nem mentheté nagy lok kin-
cse végre ugyan meg-hólr,
Alexandert nem mentheté
nagy hatalma meg-hólt.

Ki volt ismét itt valóban
szentebb a' szent Jóbnál? ki

M

birt

birt marhát e' világon többet
 ő nálánál? de lám nem volt
 ő neki-is frigye az halállal.

A' Szentek-is az halállal
 vallyon nem vittaké? fok ki-
 nokkal nyavalyákkal nem
 harczoltanaké? imé látod ez
 világból nem ki-multanaké?

Senkit azért imé látod
 hogy az halál nem néz, mind
 gazdagot s' mind a' szegényt
 ő el-vinni nagy kész, ha az
 határ kit Isten tótt emberhez
 közel lesz.

Kevélységed meg ne
 nyomjon halálodhoz légy
 kész, azt véledé hogy az ha-
 lál olyan mint lépes méz, ha
 meg

meg nem téríz, örök kínod
 bizony az által kész.

Gazdag vagyé avagy sze-
 gény téged az meg nem
 ment, az halálot sem okof-
 ság sem böltsétség nem ment,
 sem Tsászárság, sem Király-
 ság tőle meg-nem menthet.

El mehetíze ő előtte kl-
 etlen helyekben, vajki okos
 bizony meg-lél, s' meg-ki-
 noz testedben, és az után
 ugyan bé-vét ilyen mély ve-
 remben.

Marhufalem, Adám, Noé,
 melly sokaig éltek, de lám
 végre halójában halálnak ke-
 rültek

rültek, ő előtt semmi helyben el-nem rejtezhettek.

Az szent Pállal ha beszél-nél te világnak fia, el-ren-delte edgyszer Isten hogy meg-hally azt mondgya, hadgy békét hát e' világnak készüly a' nagy utra.

Ha az Isten te előled el-vé-szi árslodat, atyádfiát, leá-nyodat, kedveszép fiadat, azért kérlek ide halgass igen meg-gondollyad.

Hogy nem esett most te rajtad semmi történetből, de Istennek nagy Atyai kegyel-mességéből, ezzel akart meg-próbálni s' inteni bitedről.

Jol

Jol tudod azt nem a' vég-re ember teremtetél, hogy örökké e' világban csendes-ségben élnél, de hogy meny-be a' meg-puszult karba bé-vitetnél.

Menyországoknak boldog-ságát mi légyen ám hallod, nagy vég-nélkül való jónak s' örömnnek azt hallod, hát nem szükség halottadat fe-lettéb siratnod.

Mert ő meg-ment e' vi-lágnak számtalan kinnyától, nincs félelme semminémű háboruságoktól, menyben vagyon vig öröme meg-ment siralomtól.

M3

VI

Viszsa nem jő, de oda vár
te is késűlly hozzá, ott is vé-
le edgyütt lésefz fényes szép
házába, ne sirj tehát pogány
modra bizzál Christufodba.

Halálodnak ó órája im
melly bizonytalan, életednek
vége napja im melly tudha-
talan, légy hát kében mert e'
világ ládd melly álhatatlan.

Nagy halát a' Isten-
nek látogatására csendesen
vadd a' mivel lát Atyai vóltá-
ból, mint akarta mind ugy
légyen, így bolly haláadásból

Oh mennyeknek földnek
Ura kegyelmes teremtnök,
adgy szentLelket hogy halál-

hoz

hoz légyen készületünk,
hogy adhassuk vissza ké-
szon néked a' mi lelkünk.

Vigasztald meg mig itt é-
lünk keserves szívünket, si-
ralmunkért adgy örömet ér-
nünk, és éltünket, csak te
vezérlé mindonekben, hald-
meg kérésünket.

Dicsérted él Atya Isten a'
te Szent F. dal, mi meg-
váltó s' i. ezitő Christus
Jesufunkal, Szent Lélek-
kel egyetemben mi vigasz-
talónkal.

M A S.

Mostan kik itt jelen-
vadrok koporsóm-

M4

mel-

mellett állotok, én meg-hólt
néktek így szollok.

Tudgyátok meg-kell hal-
notok, koporsóban bé-szál-
notok, szemetekkel jól lát-
tyátok.

Azért az Isten igéjét, hal-
galsátok szent beszédét, fo-
gadgyátok jó intését.

Mert el-marad minden jó-
szág, el-hagyatottok gazdag-
ság, e' világi hűbelség.

Az Istennek szent igéje,
marad nálatok beszéde, mel-
lyel mentek eleibe.

Senkit ő nagy gazdagsága,
sem hatalmas urasága, nem
tarthat-meg nagy jószága.

Cra-

Croesus Királyt gazdagsá-
ga, sem Atillát nagy hatal-
ma, Alexandert birodalma.

Xerxes Királyt sok száz
népe, Dávidot hadi serege,
Hectort sem menté ereje.

Cicerót ékes szóllása, Ab-
solont szép ábrázattya, Sala-
mont bölcs tudománya.

Nem mentheték-meg há-
láltól, mintokat a' koporsó-
tól, ki-mennek e' világból.

Mert vannak ók-is halan-
dók, és testekben mind rom-
landok, nem sok ideig állan-
dók.

Az. halál a' bűnnek föld-
gya, a' mint szent Pál bizo-
nyl

M s

nyl

nyittya, tehát minden meg-
köstollya.

Tudván romlando volto-
mat, Istenhez valo utamat,
készítettem én magamat.

Intlek ti-is készülyetek,
kik halando testben éltek, a'
Christussal hogy legyetek.

En Abrahám kebelében,
mondhatatlan nagy öröm-
ben, vagyok feres dicsős-
ségben.

Nincsen testemben kiolo-
dás, el töröltetett nagy sirás,
zemeimről köny-hullatás.

Jésus előtt Angyalokkal,
dvarlok szent Prophéták-
al, élek Isten látásával.

Atya

Atya Isten dicsértésük, és
Christussal imádtasük, Szent
Lélekkel tiszteltésük:

M A S.

Azon Notára.

MAr el-mégyek az 8-
rőmben, Paradicsom-
nak kertében, léfzek Isten-
nek kedvében.

Immáron bé-te
kit éltem
hogy még

Keresztye-
mát, már el-vel
mát, az életnek

Lelkem Abr
ben, testem is nyugtat
földben, de vagyok illy re
menségben.

On

Oonét hogy még fel-tá-
madok, Christus Jéfussal vi-
gadok, azért lelkomnek így
szollok.

Siefs a' bődög városban,
az hová bé-vagyok irván, az
mennyeknek országában.

Drága béplakó városunk,
nei edgyűt lakunk,
örökös városunk.

Idogságát,
zdagságát,
sya mivoltát.
gy-mond nem
Nap, és Hóld,
tes, Isten benne

nyelvéges

Keserűség sem irigység,

nin-

nincsen sántaság, betegség,
nincsen ott nyomorult vén-
ség.

De mindnyájan fel-táma-
dunk, lészünk erős állapot-
ban, Christus elzendeje táj-
ban.

Ott nincs továbbá kevély-
ség, nem uralkodik az éhség,
szeretet lesz az eleség.

Lészünk
ben, mind
ben, szent
velében.

Gerje
munk
tunk,
zunk,

Archangyalok, Pátriárkák, Apostolok és Prophéták, megismernek atyánk, anyánk.

De mind nagyobnak mondatik, hogy Isten velünk lakozik, kinek dicsőség adassék.

M A S.

Bűnnek az ő földgya az halál jól tudgvuk, ez vi-

aszt is nyilván-
végén va-
zámlállyuk,
sak ritkán

oka' mi
ik pél-
g-holtak-
rol,

rol, akar csak a' meg-holt ré-
gi jámborokról, semünk elő-
való holt atyánkfiáról.

Rövid életünkéről szükség
emlekeznünk, melly hamar
ki-mulunk arról értekez-
nünk, de fő-képpen mikor
közzülünk temetünk, az
Ur adta volt ezt s' övötte el
tollunk.

Oh melly szépen ettő itt
most intettetünk, kit eldt-
tünk halva koporsóban lá-
tunk, hogy mi-is e földön
meg-nem maradhatunk, az

Vala kívánatos élete mi-
nénkünk, kedves kellemetes
fokaknál miköztünk, de
melly

melly hirtelenül kőltözék mi tőlünk, az Ur:

Igy volt bizonyára az ó akarattya, hogy mi feregünket ezzel látogassa, e' mái napon hogy őtet ki szólítsa, az Ur:

Nem szükség minékünk hát őtet siratnunk, noha vagy on mostan távozása tőlünk, az ó példájával sőt inkább intetünk, az Ur:

Siralmas ne legyen hát el-távozása, csak ideig való tőlünk el-válása, mert ő néki nagyon csendes nyugodalma, az Ur:

Példa és vigátság nagy szép ez minékünk, mikoron halottak

lottak temettetnek tőlünk, mert ezzel jelenik hogy fel-támadtunk, az Ur:

Légyen azért nekünk az balál elménkben, hogy ne találtaffunk kézületlenségben, az utolsó óránk forogjon elménkben, az Ur:

Oh melly szépen ismét földből fel-támadunk, mikoron az Uról mi meg-szó-littatunk, nagy örömmel mikor ő előtte állunk, az Ur:

Reméttelen rövid élete embernek, kit mi életünkben esünkben vehetünk, edgyen ketten láttuk mind eltemettetünk, az:

A' földnek gyomrában
noha bé-téteünk, a' Christu
markában lézzen a' mi lel-
künk, nem illik hát nekünk
ezen keseregnünk, az:

Tudgyuk mig éltenek ve-
lünk nyájaskodtak, mikép-
pen mi mostan ők is öttek
ittak, noha edgy kevelsé tö-
lünk el-rávoztak, az:

Légyen az nagy Urnak
kezes akarata, úgy légyen
mindenben a' mint ő akarj
ez után közzülünk kit szó-
li ő tudgya, az:

Sőt inkább fejenként ott
nagy buzgóssággal, a' mi Iste-
nünknek alázasossággal, te

gyün

gyünk dic-ve et edgy szivel
edgy szájjal, az:

Jövel Jésus Christus hivesek
segitsége, jövel jövel hoz-
záok egok teremtoje, jövel
és ne késsel tergek Istene,
te hozzád kiáltunk tekints
népeidre.

Hatalmas kezekben aján-
lyuk lelkünket, te adtad te-
stünkben jól tudgyuk eze-
ket, e' földön éltünkben te
tápláltál minket, halálunk
óráján bátorísd szivűnket.

M A S. *Azon nótára.*

CHristusnak hivesei kik
most jelen vadtok, az en
vég órámon környülem állo-

N 2

tok,

A' földnek gyomrában
noha bé-téteünk, a' Christu
markában lézzen a' mi lel-
künk, nem illik hát nekünk
ezzo keseregnyünk, az:

Tudgyuk mig éltenek ve-
lünk nyájaskodtak, miké-
pen mi mostan ők is öttek
ittak, noha edgy kevelsé-
lünk el-rávoztak, az:

Légyen az nagy Urnak
kedves akarata, ugy legyen
mindenben a' mint ő akarja
ez u'án közzülünk kit szó-
li ő tudgya, az:

Sőt inkább fejenként olt
nagy buzgóssággal, a' mi Iste-
nünknek alázatossággal, te-
gyün

gyünk dic ite et edgy szivel
edgy szájjal, az:

Jövel Jésus Christus hivesek
segitsége, jövel jövel hoz-
záok egk teremtoje, jövel
és ne kessél teregek Istene,
te hozzád kiáltunk tekints
népeidre.

Hatalmas kezekben aján-
lyuk lelkünket, te adtad te-
nünkben jól tudgyuk eze-
ket, e' földön élünkben te
tápláltál minket, halálunk
óráján bátorísd szivünket.

M A S. *Azen nótára*

CHristusnak hivesi kik
most jelen vadtok, az én
vég órámon környülem állo-

N 2

tok,

tok, én anyámnak földnek
meg-adni akartok, ezzel
tiszteteket: hogy meg-mutat-
nátok.

” Az én beszédemet kérlek
halljátok-meg, nagy-szép
vallásomat mostan értesitek-
meg, kik én halálomon ke-
seregtetek-meg, ezzel maga-
tokat bátorítjátok-meg.

” Testi szüleimnek Izerel-
mes magzattya, vóltam nem-
zetemnek kedves nyájassága,
minden bánattyoknak szép
vigasztalása, mindenben I-
stennek kedves ajándéka.

” Hirtelen de mostan tőlök
bucsut vóttam, örömet szí-
vek-

veknek vélek le-tétettem,
az egész világnak utára ké-
szültem, nem rettegek sem-
mit vagyok nagy örömben.

” E' telti boldogság melly-
ben gyönyörködtem, édes
szüleimnek örömeft tetszet-
tem, nem kell már énnékem
mert meg-elégedtem, mé-
gyek vigassággal melly utra
eredtem.

” Romlandó testemet noha
itt látjátok, kit majdan az
földben bé-takarítotok, de
lelkemet immár vigadni tud-
játok mellyre majd érke-
zik testem-is látjátok.

Igen drága és szép az én lakó helyem, kit én fejem Christus kézített énnékem, örülök vigadok mert oda hisz engem, neki tagja vagyok nem felejt-el engem.

Nagy bűnnek bánatnak munkának ő fia, a' bűnös A-dámnak nyomorult árvája, világban tudom bizony lőttem volna, ha élnem e' testben engedtetett volna.

Azok előtt vigan de majd el költözöm, és vég-nélkü való örömben érkezem, az én Christusomban szépen gyönyörködöm, áldani nevét soha meg nem bűnöm

Az én tagaimnak földbe szállásán, semmit sem bánkodom meg-romladozá-porrá vál ozásán, vigadok Christusban kedvesen nyugodván.

Rútságomból mert hogy én le-vetkeztessem, ideig a' földben engem azért teszen, de bent Angyalival majd fel-költet engem, szép ártatlan testben fel-öltöztet engem.

A' földnek mélysége engem meg nem tarthat, bűn-imnek földgya rajtam nem maradhat, ördög és a' bűnök nem kárhoztathatnak, mert

fejem Christusom fogja én
pártomat.

Szép fényes felhőben majd
el-jő jól tudom, ítélő széki-
ben űlni majd meg-látom,
édes vigasztalóm szavát majd
meg-hallom, fényes országá-
ban majd bé-szóllittatom.

Ott lében örömem kedves
vigasztalom, a' szent Angya-
lokkal való társaságom, régi
fok szentekkel szűzekkel la-
kásom, nem leszen örökké
fenkitől bántásom.

Rebdesvén örvendek a' fépa'
fényességben, az én Chri-
stusomnak színe nézésében,
a' szent Angyalokkal szép é-
nek-

neklésekben, a' fényes egek-
nek zengedezésében.

Jésus Christusomnak az ő
nagy jó voltát, nagy hatal-
mosságát győzedelmes vól-
tát, Angyalok fok szentek
szüntelen kiáltják, szentnek
és áldottnak énekekben
mondják.

Sőt én-is ezeknek dicső
feregében, bé-álván énekek
vélek egyetemben, Szent-
Szent Szent a' Jésus ő fényes-
ségében, ki engemet hívott

bóldog örömben.

Oh melly drága ország az
hová készülök, oh melly drá-
ga város mellyben majdan

lészek, melly drága eledel az
mellyel ott élek, engedgye-
tek urat hogy ne késsellyetek

Minden az ó sorsát közte-
tek sirassa, valakik én tölem
léztek el-maradva, senki bá-
nattyát most rajtam ne mu-
tassa, én boldogságomat
mint ha nem akarná.

" Szerelmes szüléim ti se
bánkodgyatok, én el-mené-
semen ne siránkozzatok, ve-
letek éltemet ti ne kívánnyá-
tok, mert ekképpen jómat
ti nem akarjátok.

A' bánat riétek ha meg-
gondollyátok, nem azért
hogy engem immár nem lát-
nátok

nátok, de velem edgy uton
hogy most nem járhattok, e'
bűnös világon tölem el ma-
radtok.

" Szerelmesim kérlek ti-is
készüllyetek, e' világ javait
semminek véllyétek, az örök
életet inkább keressétek,
mert ma avagy hó nap ide
kell jöndtök,

" Meg-láttok még engem
szép öltözetemben, Christu-
sól adatott szép ékelségem-
ben, velem örvendeztek ti-is
fényességben, Jéhus Christu-
somnak nagy dicsőségében.

M A S.

E18

ELŐ emberek kik vadtok,
Emost én rajtam tanullya-
tok, miképpen meg kell hal-
notok.

Voltam tinéktek társfotok,
mikoron nyájaskodtatok, és
edgy mással lakoztatok.

Kik vadtok ti én-is voltam,
már tőletek el-távoztam, ko-
porfőmben bé-szállottam.

Testem földnek ajánlot-
tam, mint anyámnak őt val-
lottam, e' világot néktek
hadtam.

Temetésemet csak várom,
kifirjetez-ki kívánom, hol
az holtakkal nyugoszom.

Lelkem helyt talált az Ur-
ban,

ban, Jésus Christusnak mar-
kában, meg-váltómnak ol-
talmában.

Vártanak engem kőzikben,
mennyeiek az örömben, kik
vadnak nagy dicsőségben.

En is immár el-indúltam,
ti tőletek el-bucsúztam, e'
földiektől távoztam.

Követ vagyok előttetek,
mert ti-is uránnam jőtok,
kérlek azért készülyetek.

Az Ur engemet szolított,
ma kőzzületek el-hivott,
már ti reátok mutatott.

Nagy bődög örömben
vagyok, az Ur Isten előtt ál-
lok, iutlek hogy ti ne sirjatok

Meg

Meg-csendesedett nyavalyám,
mikor kénylődtam gyamban,
vóltam csak nagyajgatásban.

Már mind azok el-távoztak,
én tőlem távol állottak,
könyveim meg-száradtanak.

Vagyok Isten országában
Christussal Paradicsomban
Angyalok társaságában.

Testemet kik fel-vészíttek,
temetésefemre viszitek
Isten fizesse tinéktek,

Halálomat kik szánnyitok,
rajtam kérlek ne sirjatok,
nám hol léztek jól tudgyátok.

Nem térhetek-meg hozzatok

zátok, titeket is oda várlak,
ott van örökös lakástok.

Mert el-mulandó e' világ,
kiben életünk mint virág,
el-marad lám minden jószág.

Róyid lézzen életetek, sokáig ti is nem éltek,
edgy kevelsé sz envedgyetek.

Edgyütt léstek ti is velem,
oh én hagyott seregem,
ne sírásátok el-mentem.

Az Ur Istentül várjatok,
ő a' ti vigasztalótok,
gondot visel ti rolatok.

Böcsáflatok el-békével,
Jésusnak segítségével,
én lel-kemnek örómével.

Atya Istennek dicsőség
légyen

légyen, Fiának tisztesség,
Szent Lélekkel edgy bűség.

M A S.

Midőn el-jő az én órád
hogy meg-kellettik
halnom, Christus kérlek té-
ged te légy velem akkoron,
idvezis vezérl magad-is ré-
szesit kegyelmedben, lelke-
met végső órán ajánlom
szent kezedben.

Bűncim reám támadnak
és engemet mardosnak, mint
tengernek fővenye annyi bá-
ma azoknak, kétségben el-
nem esem mert halála Jéfus-
nak, sebe és vére ontása en-
gemet óltalmaznak.

Tagod

Tagod vagyok oh Christus
az biztattya bívemet, nem vá-
last el az halál soha rólem ré-
gedet, meg-halljak bár ben-
ned lesz mindenkor bátorsá-
gom, mert meg-váltál enge-
met s' nyertél örök életet.

Mivel hogy fel-támadál
nem maradok a földön, Szent
Atyádhoz jutottál, én-is ju-
tok kebledben, hol vagy te
oda megyek s' veled örökké
élek, és így az árnyék föld-
ről bátorsággal ki-megyek.

M A S.

Nota: Mikor Senachérib:

Gondolkodgyál ember a'
te bűneidről, Isten ellen

O

valé

való számtalan vétkekről, tudod hogy számot adsz valaha ezekről, miként a' Próféták szóllanak ezekről.

Es erre fő-képpen gondod legyen néked, hogy legyen Istennél kedves te életed, jóknak életüket mindenben kövessed, gonoszok erkölcsét soha ne kövessed.

Rövid idő mulván gonoszok el-vesznek, mint mezei fűvek földről levágnak, régi jles dolgok előtte legyenek, Isten törvényének ezek engedgyenek.

Ki vala hatalmas ez egész világon, Nabugodonozor Babilon

byloniában, nem akara járni Istennek utában, Isten változtatá barom ábrázatban.

Az őszent igejér mer káromlya vala, magát Isten-gyanánt imádrattya vala, az hatalmas Isten úgy megverte vala, hét esztendeiglen szénát rágott vala.

Sennacherib ehez hasonlatos vala, számtalan népében úgy el-bizott vala, egész Sidóságot el-rabollya vala, négy Koronás Királyt levágtott vala.

Istennek intésér nem bőszüll vala, Jérusálem városát meg-szállotta vala, Eze-

chiás Királyt benne lelte va-
la, egész Keresztyénség ezen
rémült vala.

Ezechiás Király imádko-
zik vala, Isten törvényébe
igen bizik vala, az Istennek
népét bátorítja vala, kiért
Isten őtet meg-halgatta vala.

De az Isten véle ezt mivel-
te vala, az ő könyörgését
meg-halgatta vala, számta-
lan pogány nép ellene szól
vala, hatalmával Isten el-
vezette vala.

Angyalát mert Isten le-
bocsátta vala, pogányok tá-
borára mikor jutott volna,
száz nyolczvan ezren ott
meg-

meg-hóltak vala, Király Ni-
nivébe haza szaladt vala.

Templomban edgykorba
ő el-bé ment vala, bálvány
isteneknek imádkozik vala,
önnön két fiáról le-vágotott
vala, Istennek haragja ezt
mivelte vala.

Azért mind fejenként így
lássunk dolgunkra, hogy
minden dolgaink fordullya-
nak jóra, Istent ne gerjesz-
szük ellenünk haragra, hogy
bé-hijjon minket örök böl-
dagságra.

Irigység fősvénység ott hi-
szem nem leszzen, a' hol a' hi-
veknek lakó helyek leszzen,

Istennel beszélni nekik szabad lézen, vigaság és örök örökké ott lézen.

Ezt hogy az Ur Isten nekünk meg-engedgye, szükség hogy mindenkor erre gondunk legyen Isten segítségével bizony velünk lézen és igazgat minket örökké örökké.

M A S.

Sok rendbéli próbák vadsnak rajtunk ez életben kiben noha gyönyörködünk mint az hal az vízben, azt sem tudgyuk hol akadunk az halalos törben.

Testükrakva nyavalyákkal és

kal és keferüseggel, kit nem tudunk mi szenvedni semmi békeséggel, noha tudgyuk hogy nincs rajtunk semmi történetből.

E világnak csalárd voltát ember meg-tekintsed, sokat iger meg nem adgya bizonyal el hidgyed, azért kérlek hogy magadat ember el ne hidgyed.

Példa lehet erről nekünk sokaknak halála, Alexander ez világnak nagyobb részét bira, jobb korában életének tőle el-marada.

Halhatatlan gazdagsága Croesus Királynak volt, csalárd

lárd világ az embernek olly
sokat adott volt, de lám vég-
re más embernek fogiágá-
ban meg-hólt.

Atilla-is e' világnak igen
örüll vala, sok nemzetség ez
világon tőle retteg vala, d-
rómének első napján meg-
fuladott vala.

Ne ígérjed te magadnak
az hólnapi napot, csak hálát
adgy az Istennek hogy érted
e' napot, szent Jakabnak irá-
sából ezt meg-tanulhatod.

Uraságban iffiuságod té-
ged meg ne csallyon, azt
nem várják mindenkoron
hogy ember meg-agjon,
meg

meg se gondold hogy az ha-
lál téged könnyen fogjon.

Sok házasok iffiuságban
edgy másnak örülnek, he sz-
szu napot ő magoknak sze-
gények ígérnek, chez-ké-
pest könnyörgéstől talám meg-
is szűnnek.

Parancsolat azon-közben
adatik Istentől, ki hirtelen
szeretőket el-választ edgy-
mástól, ki óhatná ilyen he-
lyen magát siralomtól.

Az Anyák-is gyermekeket
fajdalommal szülik, ez vilá-
gon vigyázással munkával
nevelik, azt sem tudgyák ók
szegények mi végre nevelik.

Tudományok kiknek nincsen hamar meg-győzestnek fő képpen ha ő magzattyok fokáig győrdnek, ez próbában ugy jajgatnak mint edgy hitetlenek.

Ha hitedben te keresztyén tőkélletes vólnál, Isten ellen ilyen helyen te nem zugalódnál, sőt inkább csendes szível erről hálát adnál.

A' szent Jóbnak hét gyermeke edgy napon meg-halá, hiszedé hogy mint jó Atya nem bánkodott vólna, ez próbában az Istennek fejét igen hajta.

Istené volt ő vötte-el áldott

dott az ő neve, mint akarja mind ugy légyen ki álhat ellene, tenéked-is el-szenvedned szintén így kellene.

Ne sirassuk pogány módra a' mi halottinkat, szent Pál mondgya ne rutitsuk azzal vallásunkat, engeszteljük háládással inkább Istenünket.

Vigasztald-meg kegyes Isten a' keserveket, tartsmeg végig igaz hitben a' te hivedet, ha te el-hadíz Uram Isten ki legitsen minket.

Szent Ur Isten seregeknek győzhetetlen Ura, Szent Lelkoddal könnyebbits-meg ne jussunk

jussunk gonoszra, de jussunk
bé Christus által a' te országá-
godba.

M A S.

Vigyázz halálodra halan-
dó ember, látod hogy a'
fok bűn árad mint tenger,
tudgyad azért hogy meg kell
halnod edgy szer, de nem tu-
dod rajtad ha esik a' szer.

Az Isten országa meg-
nyitva vagyon, a' Christus
szűntelen kapuján vagyon,
hallod hogy ő téged minden
nap hívjon, te azért légy ké-
szzen hogy ki ne hadgyon.

Jól tudod mint jára az őt
bolond szűz, ha nem leszsz

ola-

olajod bizony hátra űz, az
Isten haragja fenyegető tűz,
mig időd engedi jobb hitben
éppűlsz.

Ne nézd büneidnek nagy
súlyos vóltát, kérjed az Isten-
nek irgalmasságát, minden
nap bűnődnek vágd-el edgy
ágát, az után meg-érted A-
tyai vóltát.

De ha vak-merőség hited
meg fojtya, az Isten harag-
ját fejedre gyujtya, az halált
fegyverben hozzád bocsát-
tya, lelkedet nagy kinnal ke-
zében adgya.

Az istentelenség sokat el-
hajtott, némelly baráttyának
kárval

kárral áldozott, a' kiszom-
szédgyával ma szépen szól-
lott, lásd utában ilmet ő ver-
met áfott.

Irigység, eszvesztés, ember-
gyalázás, most kedves min-
dennél csak a' tobzódás, a'
jámbor életben nincsen job-
bulás, mindeneknél forog-
szitok káromlás,

Az holt ember téged most
szépen szólit, senki ne felej-
tse el teremőjét, noha mo-
stan érzed tested erejét, de
hamar szenvedhetsz nagy
betegséget.

En is valék olyan mint te
vagy mostan, ettem, ittam,
szól-

szóltam mint te-is mostan,
de minden erőmtől immár
meg-fogytam, példa légyek
néktek ki most meg-hóltam.

Minden a' mi vagy on itt
sz világon, nem lehet állan-
jó soha magában, mindene-
ket bé-nyél a' földgyomrá-
ban, de bődög kit az Ur ta-
lál jó utban.

Serkennyél fel azért em-
beriállat, hadd-el jó idején
bűnös vóltodat, ne add mé-
részségre iffiuságotat, vén-
ségedben síradd álnokságo-
dat.

Hogy mikor a' Christus jó
halálodra, akkor te lelkedet
készen

kében talállya, és ő szent Atyának az: bé-ajánlya, véghetetlen örömmel koronázza.

Dicsiret tenéked Atya Ur Isten, veled egyetemben Fiu Ur Isten, Szent Lélekkel edgyütt edgy bizony Isten, hol tuok után vigy-bé te örömedben.

M A S.

ELetemnek végső napját, Emint hogy ma el-értem óráját, testem le-tészi bűnének földgyát, bátran megvíjja halál bajját.

Lelkem érzi hogy testemről, meg kell válnia ez életből, tudgya bucsut veszen

földi:

földiekről, mert így van rendelve Istenről.

Azért dolgát ő-is bizza, Istenre ki hozzája hívja, elhínte hogy őt Christus nem hadgya, ez harczban segédelmét nyújtja.

Mert esküvéssel fogadtas bizony mondással-is állatta, hogy halálban azok pártját fogja, kik hivei rájuk van gondgya.

Támadgyon-fel bár a'Sátán, de nincs hatalom bottya vállán, nem örülhet soha lelkem kárán, mert változt vagyok Christus árrán.

Rettensten pokol kinnyá-

P

val,

val, agyarkodgyék ordításá-
val, készüllyön reám-úzes
lángjával, halálnak ó mer-
ges nyilával.

Isten ellen hogy bünt töt-
tem, ezért akkor pöröllyön
velem, tudom fortellya nem
árt ellenem, mert résztes ve-
lem a' kegyelem.

Igyekezzeék érdememtül,
el-tiltani Idvezitőtül, ki-fog-
nia hivek számok közzül, de
nem ad ki Isten kezébül.

Ennyi ellenségim kőzött,
Christus ki magának gyűrű-
zött, nem hágy mert hit re-
ménséget szerzett, kit nálam
mind addig meg őrzött.

Edes

Edes Jépus segedelmem,
kétlek már légy jelen mellet-
tem, pallya-futásom im el-
végez'em, le-tótt jutalmat
add-meg nekem.

Angyali tábor ne kétsék,
kik lelkem hozzád fel-kifir-
jék, Abrahámnak kebelében
vigyék, hol Lázárral edgyütt
nyugodgyék.

Testem el-temetni ha-
gyom, földnek mint anyám-
nak ajánlom, ítelet napig
hol nyugodalom, adalsék
néki csendes álom.

Fel-támadás felől hitem,
vagyon álhatatos értelmem,
jó bizodalom reménség en-

P 2

germ

gem, táplál mert kész életre mentem.

Ha porrá változik testem, de hiszem hogy én Idvezítőm, ezen testben szememmel nézem, mikor lézenékem ítélőm.

Hogy ha békit ki-tételi, ítélethez magát készíti, akkor lelkem-is áldásod veszi, kit már vallok hogy lelkem éli.

Nem lelz nékem félelmemre, ha mondatik hogy ítéletre, kellyetek-fel hóltak szám-vevésre, mert el-jött Bíró fizetésre.

Bátran a' trombita szóra, Angyaloktól fuvallására,

fel-

fel-támad tostem, mert vigaságra, menybe vitetik böl-
dőságra.

Testemnek hát el-alvásán, nyavalyáktól meg nyugovásán, tölletek való el-bucsu-
zásán, ne sirjatok illy böl-
dogforsán.

Vigan inkább dicsérjétek, a' sirban ötet bé-tegyétek, e' világon Istent úgy fellyétek, böl-
dogság javát hogy éllyé-
tek.

Aldott Jésus végső sómat, halljad elégeld-meg harczo-
mat, terjezd-ki lelkemnek
szent markodat, réizelteld
velem országodat.

P 3

Hol

Hol szinről szinre Atyákkal, ezt kiáltam böldeg juhokkal, dicséretesél Atyám Szent Fiaddal, szent szent légy szent ajándékiaddal.

M A S.

CHristushoz készülők be-
relmes szüleim, be-
tek el-hadlak édes nevelőim,
most vég-bucsut vesznek min-
den ilmérőim, halljátok be-
szédim kegyes jó feleim.

Zúgódás fenkitől ne legyen
én kómra, ha mondom hogy
értem ma végső óráma, mert
ez nem kíváoná mentem a-
maz jóra, hol a' bárány Chri-
stus gazdag Szent vacsora.

Eltem

Eltem ez életnek csak ke-
vés napjait, tudgyátok nem
yótem hitető javait, sőt in-
kább szenvedtem terhes nya-
valyáit, halálnak-is láttam ó
mérge nyilait.

Gond, bu, sok fáradság,
engem nem aggasztott, gyer-
meki éltemben szükség nem
fárasztott, sírás keserűség ke-
veset apasztott, mert virág-
koromban halál le-szakasz-
tott.

Lakásom nállatok tudgyá-
tok nyájasság, okos beszé-
deim sokaknál vigaszt, szé-
pen szólló nyelvem volt vi-

P 4

dám

22

ka

hc

Sz

lé

te

m

d

sz

é

é

c

r

é

dám mulatság, magam viselése dicséretes jószág.

Elei éltemnek nyújtott ménséget, hogy ha érnék én is koros emberséget, néktek szüleimnek örvenderefféget, hadnék életemmel jó hirt, kedvelséget.

Drága szép erkölcsnek fengéjét mutattam, szelid természetel azt látnotok adtam, magam kedveltetem valamint tudhattam, kedves kellemetes mindeneknél voltam.

Isten ajándéka és az ő fép java, néktek szüleimnek szerelmes rajzattya, voltam bá-

nattok-

nattoknak vidámitó szava, de vagyok im mostan láttjátok meg-halva.

Példája halálnak, bűneim földgyának, tüköre világnak mulandó javának, e' kis koporsóban porrá változának, előtetek oka vagyok nagy sirásnak.

A' minden élőknék utára indultam, terhes nyavalyákat rólem mészze hadtam, sok jajt és fájdalmat kit ágyban mondottam, azoktól megváltam mibolyenki-multam.

Légyen a'nagy Urnak kedves akarattya, virág-szál koromban lelkem ki-szólittya,

P 5

meg-

meg-ismérem abból hogy
vólt kegyes Atya, mert hogy
véle éllyek akarattya tarrya.

Ekes lilium szál házánál
én lézsek, a' mennyei joból
Atyámtól részt vészék, tu-
dom szép koronám és ruhá-
im készek, kiben fel-öltöz-
vén mind csak áldást részek.

Ditsőséges az hely hol ö-
rökké lakom, Istent itt min-
den nap sztaról szinre látom,
sok ezer szentekkel én is ezt
kiáltom, áldás, magasztalás,
Istené hatalom.

Edes szüleim hát engem
mit siratok, nedves orczával
és bus szivel mért vadatok, re-
ám

ám borulással jaj szóval jaj-
gattok, hidegült tetemim és
apölgattyátok.

Szünnyék siralmotok, vi-
dullyon szivetek, mert itt-is
Istennél vagyok én tiétek,
nem sok idő mulva ti-is ide
jő ök, ezen boldogságban
velem edgyütt éltek.

Parancsolta Isten meg-
kellert lennie, nékem leányá-
nak el kellett jönie, mint
edgy követségben elől bé-
lépnie, itt mennyei karban
helyemre ülnie.

Atyám édes Atyám hát
meg-csendesedgyél, szived-
ben bánattól rajtam ne rő-
rőd-

rödgyél, zokogó sírástól szemidőben szűnyél, minden keleségűgtől meg-üresedgyél.

Néked-is ezt mondom kedves édes Anyám, ki világra szültél voltál kegyes dajkám, magad meg-tertoztad nincs semmi nyavalyám, árvává sem löttem mert Isten én Atyám.

Nem örökségemben laktam itt ez földön, hol változás alatt tudgyátok van minden, iffiakon véneken ártatlan kisdeden, halál uralkodik szegény és nagy renden.

Az halál énnékem nem volt

vólt aggodalom, hanem inkább mint edgy csendes nyugodalom, Ur Jépus Christusban lótt én ki-mulásom, kiből az hiveknek halálok szép álom.

Itt a' sok nyavalya én gyenge testemet, tótte és bágatta bádgyatt teremimet, de mihelt az Isten szólitá lelke-met, meg-nyugodott testem élem örömemet.

Azon kérek mindent hogy már én példámmal, biztassa ő magát hit bizodalommal, ne gendollyon semmi testi fájdalmával, mert lében mellette Christus óltalmával.

Rom.

Romlott állapotból még edgyber fel-vében, mikor eljövendő ítéletre lézzen, jöknek gonosoknak mihelt törvényt részzen, testestől lelkéstől vig örömben viizen.

Oh környülem álló keresztényén szent sereg, többet már nem szollok szived mert kelereg, csak tiszted kívánom hogy testem fel vegyed, inné ki kísérvén föld gyomrában tegyed.

Légy mind ezekben dicséret nekem, kibóldog ki-
mulást az benne hívőknek,
békéséget türelt szomorú
szivek-

sziveknek, adgyon vigasztalást meg-keseredteknek.

M A S.

KEgyes buzgóságtól vifeltetett népség, koporsóm és sírom mellett forgó kötség, kirol hólt testemnek adatik tisztelség, hallyad beszédemet egész keresztényenség.

Honnan ki indultam és ahová érek, micsoda országban már ez után érek, melly jó és melly drága állapotú szék, Christus Jéhus népöl, most arról beszéllek.

Halandóságodat én bezenem szemléllyed, ember minémű vagy azt most rólem vegyed

vegyed, hozzád ez intése
életed úgy éllyed, hogy az
menyországoknak örömet el-
nyerjed.

Kicsoda magának hobbu
időt igért, senki nem vól e-
gyéb hanem csak ki meg-ért,
gyermek, és iffiu vén noha
fok időt ért, de ugyan hálál-
nak torkában velem tért.

Égéség, betegség, gaz-
dagság, begénység, békéség,
háboru, böcület, kissebség,
jó et, bün-tétel, mindenfé-
le aség, vagy öröm, vagy
ánat, világi dicsőség.

Semmi dolgaiban állan-
óság nincsen, embertől el-
marad

marad hogy ha kapdos kin-
csen, álhatalansága hát té-
gedet incsen, bóldog ki mu-
lashedoz naponként készítsen.

Jó egél ég után hobbu be-
tegséggel, ha fokáig élet
kedvetlen véniséggel, világ
szokott lenni fok-fele inség-
gel, Sátán lelked környűl ál-
nok mesterséggel.

Illyen állapottal én világ-
ban laktam, terhes fok fáj-
dalmir mig életem-kóstoltam,
mással isigy bánik példák ból
próbáltam, fényes bóldogsá-
gát senkinél nem lártam.

Minden nyavalyáknak de
vége halálom, meiszette-ki

Q

nékem

nékem bizony kedves álom,
mert Christus Jéhusért igaz-
hittel vallom, hogy örök é-
letem Istennél találalom.

Testem sok inséget tud-
gyátok szenvedett, de sze-
gény ezektől mind meg-
csendesedett, bődög ki-mu-
lásom mihezt engegtetett,
Angyaloktól lelkem öröm-
ben vitetett.

Boldog állapotom most
az menyországban, örül vi-
gad lelkem ez áldott város-
ban, az Istennél élek halha-
tatlanságban, dicsóult szen-
tekkel fényes állapotban.

Joszivel fogtanak meny-
béli

béli polgárok, örültek hogy
hennem nem lótt semmi ká-
rok, most én, és ez után mást
utánnate várok, mint jó hiv-
társommal vigadni akarok.

Christustól készített ház-
ba bé-jutottam, Atyám haj-
lékában lakojul szállottam,
mint örökös fiu jomban bé-
iktattam, menyben szabados-
nak Istentől mondattam.

Fel-öltözvén vagyok ár-
tatlan ruhában, amaz tiszta
és fényeskedő biborban, kit
a' Jéhus Christus keresett ha-
lálban, szentire ruházott
meg-igazításban.

Isten irgalmának gyémánt

koronáját, drága szép virág-
bol fűzött koszoróját, a'
mennyei kerében nyílt piros
rosáját, fejemen viseltem ékes
violáját.

A' bárány Christushnak vig-
iakovodalmára, hittak-elés vég-
nélkül való javára, örülők
vigadok hogy ez állapotra,
Istennek jutottam színe látá-
sára.

Menyben asztalom-is né-
kem meg-terített, az Ur Jézus
Christus hozzája ültetett,
pohárom jó borral csordul-
tig töltetett, nyájas betzédé-
vel meg-örvendeztetett.

Isten igéjéből mellyeket

hal-

hallottam, ezek valóságát
ma lélekben láttam, túkór és
tromályban mig világban
laktam, menyországoknak ja-
vát rész szerént kóstoltam.

Fel-ékesült elmém ríszta
igassággal, akaratom tellyes
jóra vágyodással, minden in-
dulatom szent ártatlanság-
gal, fel-ruházván vagyok az
épp ábrázattal.

Halando emberek szemei
nem látták, ingyen csak hir-
rel-is fülök nem hallották,
szívek gondolati azt meg-
sem gondolták, melly bol-
dagságra hiveket menyben
hitták.

Nevek szerént mondatnak ők boldogoknak, minden nyavalyákat mert túl haladtanak, fájdalom, betegség, sírás el-múltanak, azoktól kik földről menybe jutottanak.

Világos szép példa erre magam vagyok, ki itt e' világosok jaj szokot hagyok, többé én itt élni soha sem kívánok, mert mind egélségem s' mind örömem nagyok.

Gondom nagy volt arra mint legyen Istennél, kedves ki-mulásom ő szent felségénél, mert állandobb jószág és nagyobb kincs ennél, sem

mennyen sem földön nem lehet senkinél.

Eletem halálom volt nékem Christusom, igyemet forgato kegyes Patronusom, hitem, reménségem, érdemem Jéusom, fel támadás-ban-is lesz igaz tutorom.

Lelki vitézségnél jó harczon meg-vittam, bűnnek az ő földgyát az halált meg-adtam, hitem meg tartottam el nem tántorodtam, irgalmas jutálmát ezeknek el-fogtam.

Már nincs egyéb hátra hanem hogy testemet, tegyétek-bé sírban hideg tetememet, takarítsátok-el akkép-

pen testemet, mint Angyalok vitték Istenhez lelkemet.

Ezekre az Atya segélya titeket, szent fia kegyelme építse hiteket, a' Szent Lélek úija szüllyön benneteket, Szent Háromság menyben vigye lelketeket.

M A S.

Azon nótára.

SZomorú az halál a' gyarló embernek, halál követésétől mindenek rettegnék, kiváltképpen kik e' világban örülnek, nehéz e' világtól meg-válni ezeknek.

Természetnek látod ez tulajdonsága, minden féle állapot

lat a' szép szabadságra, kívánkozik bátor legyen jó lakása, de gyönyörúsége kevés a' fogságba.

Eletünk e' földön micsoda? csak fogság, mellyben étünk itünk bánat szomorúság, jaj szó sok ohajtás fájdalom fáradtság, még sem kívánkozik innét a' gyarlóság.

Panaszolkodását a' gyarló embernek, hallottad gyakor-ta a' szegény betegnek, jaj meg-halok; ugymond: látom már a' testnek, utolsó óráját minden életemnek.

Ha meg-halsz ez után meg-halni sem kívánsz, testi

javaidról meg-válnia sem
szánsz, mire menendő vagy
abban semmit nem bánsz,
rettegést félelmet bu bánatot
el-hánsz.

Alhatatlansággal itt előd-
ben talál, nyomoruságidon
azelőtt zugódtál, hogy nem
halhatok-meg úgy panaszo-
kodtál, ihon most azt bánod
hogy el-jött az halál.

Ne fély nem magad vagy
az halálnak uttyán, a' meg-
hólt Szenteknek el-mehetsz
nyomdokán, te előtted so-
kan mentenek meg-halván;
mi-is mind utánad költő-
zünk ez után.

Világra halandó szülék-
től származtál, sok keserű-
séget életedben láttál, kesé-
rű volt az-is a' mit ottél ittal,
ihon mind ezeknek végére
jutottál.

Sok bűnődért hogy ha ha-
landó nem vólnál, meg-hid-
gyed bizonynyal soha meg-
nem halnál, de ha eszed vól-
na azon siránkozni, az hal-
hatalanság hogy nincs bir-
tokodnál.

Kivánszé lelkedben halha-
tatlan lenni? kész légy itt ez
földön test szerént meg hal-
ni, mert az halál által fogsz
örökké élni, nem illik hát

azon hogy meg-halsz bán-
kodni.

Öröm és vigasság az sze-
gény raboknak, ha valaki ál-
tal ki-szabadulhatnak, ha
meg-akar sz halni akkor sza-
kadoznak, erős kötelei nyo-
morúságodnak.

Romlandó ez élet csak ve-
szendő hívás, szintén jobb
korában el-vés mint a' virág,
minden ékességed csak nagy
sanyarúság, csudalom hogy
nem kell még-is a' szabadság.

Örömmel menny, semmi
nekéslellyen téged, se pén-
zed jószágod se szép öröksé-
ged, édes szép cseléded sem-

mi

mi ékességed, virághoz ha-
sonló szép iffiu természeted,
— Szépséged helyében szép-
séget ad Isten, jószágod he-
lyében szép jószágod léfzen,
mellyet az ellenség soha el-
nem véfen, olly kincsel bír sz
mellyet rofda meg nem efen.

Igazán kik hittek a' szent
jámborokkal, te előtted ki-
mult atyádfiaival, mind edgy
seregben léfz a' szent Angya-
lokkal: az Ur Istent áldgyad
ditsérjed azokkal.

Romlandó itt házad ote
romolhatatlan, örökkön ö-
rökké él sz Atyád házában, a'
Christus Jéfusnak szép tárfa-
ságá-

ságában, melyben a' bődogság lesz meg-unhatatlan.

Erős reménységgel ha az Urban bizol, nem halás-meg hanem csak mint edgy el-aluszol, fáradságod után az Istennél nyugból, és a' dicsőségnek pohárából iszol.

Tsak ezt cselekedgyed hogy igazán élhess, bődogul halhals-meg, menyorságban mehess, a' jámbor életre ne légy késedelmes, nem léfzen az halál néked veszedelmes.

Tagaidnak ha van súlyos betegsége, hogy ha el-érkezik test erőlensége, tudgyad közel vagy az halál követe, ak-

te, akkor kívántatik hited erőlsége.

Ojjad te magadat kétségbe eséstől, arra való erőt kérj csak az Istentől, bátor légy, ne rettegj semmit büncidtól, halálával Christus meg-váltott ezektől.

Reá bizd magadat lelked bátorítsad, mint drágakintsedet kezében ajánlyad, az ítélet napján hogy tőle megvárjad, halálod óráján segítségül híjad.

Ha nyelved nem szólhat csak bived-is híjja, mondván Iesus Christus. Istennek szent Fia, hog' szent uhaidnak ne
csék

elsék edgy hijja, jövel jövel
kédek utolsó órára.

Tsendes partra vigy-ki-
innét el-költözvén, mert
most vagyok látom életem-
nek végén, most költözvén
által az halálnak révén, jö-
vel Jésus Christus végy hoz-
zád idején.

Oh édes meg-váltóm ne
nézd bűneimet, sok ellened
való cselekedetimet, idvesé-
gem árrát tekints érdemedet,
jövel Jésus Christus vedd
hozzád lelkemet.

Mennyi sok kinokat és ha-
lált szenvedtél, minden bű-
neimért hibem meg-fizettél,
Atyád

Atyád sem haragszik mert
meg-békéltettél, jövel Jésus
Christus ad-meg mit ígértél.

Igasságod berént ne itély-
meg engem, mert semmi ke-
gyelmet nem talál érdemem,
nem lehet kivüled soha id-
vel-égem, jövel Jésus Chri-
stus édes reménségem.

Azért most ne késsél szol-
gádat erezd-el, mert láttalak
Uram lelki szememmel, a'
te jelen-vóltod tellyes édes-
séggel, jövel Jésus Christus
légy jó segítségem.

Telsti életemmel már meg-
elégedtem, én nyavalyáim-
ól meg-idegenedtem, az ó-

rók életnek mert izit érzet-
rem, jövel Jésus Kristus légy
gyámol mellettem.

Innen e' világból noha ki
kell mennem, noha koporsó-
ba tétetik én testem, tudod
fel-támaszthatsz, meg-adod
én lelkem, jövel Jésus Chri-
stus bátorits-meg engem.

El-végeztem immár min-
den futásomat, ez világon
való barátokrágomat, meg-
tartottam hitem s' igaz vallá-
somat, jövel Jésus Christu-
s add-meg koronámat.

Nem kívánok többet e' vi-
lágban élni, akarok ez test-
ben már el-ozlattanai, aké-

tozik

tozik lelkem te veled lakoz-
ni, jövel Jésus Kristus siess
hozzád venni.

Sok bánatim után majd
lesz vigaságom, fáradságom
után csendes nyugovásom,
s' szent Angyalokkal való
nyájaiságom, jövel Jésus
Christus édes kívánságom.

Itéletnek napján álladd
jobbodra, testemet mellyet
majd bé-télnék a' sírba, az
áldottak közötti légyek én-is
számba, jövel Jésus Christu-
s idveiségem árra.

Szerelmes Jésusom ki la-
kozol menyben, az Atya l-
stennel egyenlő felségben,

R 2

dicsof-

dicsőség adásék tenéked
mindenben, és a' Szent Lé-
lekkel mind örökké, Amen.

M A S.

Figyelmetes keresztények
kik ide gyűltetek, szép se-
reggel ének szóval a' kik ki-
kifirték, itt engemet tiszte-
séggel hogy el-temessetek.

O időben prophétáltak,
csontok nagy zugással, és in-
néktek prédikállok az én ha-
lálommal, e' mostani előtte-
tek fekvő tagaimmal.

Ráok jövőendő dög halál-
tól senki ne rettegjen, de
csak a' büntől gonosztól min-
den ember félyen, mint ha

ó-is

ó-is ma vagy hólnap meg-
halna ugy élyen.

Győzhetetlen és el-kerül-
hetetlen az halál, vas ércz
közé rejtezzél bár de ott-is
meg-talál, veled jár kél hol
nem vélnéd ott-is előtted áll.

Az Hercules, és Ulysses o-
kos vitézsége, halál ellen
nem használta Sámson erőisé-
ge, Dáriusnak, sem Croesus-
nak nem fogafok kincse.

Tsalhatatlan nem fog rajta
semmi okosságunk, halál el-
len nem használhat pénzünk
sem jóbágunk, a' begénnyel ő
előtte mind egy a' mi forfunk.

Sem bölcsesség sem szép

R 3

ter-

termet meg-nem tartóztat-
 tya, iffiakat-is a' vénekkel
 mind edgy aránt hordgya, a'
 koronát a' kapával mind ed-
 gyüvé rontya.

Mint a' szántó gyenge fű-
 nek gyökerét meg-sérti, ha-
 lép vólt-is de el-fonnyad mi-
 helt a' nap éri, az halál-is éle-
 tünknek fonalát el-merczi.

Jó az halál mindenféle bú-
 bánatnak vége, a' Szentek-
 nek ez életből uttyok más é-
 letre, illyen jól azért hivek
 vallyon ki félhetne.

Jó illattal a' lilium tellyes
 és a' rósa, a' mig nedves, de
 el-szárad és nincs virágjába,
 mert

mert ezeknek ékecségét az
 Nap el-szárasztja.

Kellő kedves kellemetes
 szüléim kertyekben, én-is va-
 lék virág szinnel fénlő ékecs-
 ségben, de az halál job kezé-
 vel ki-metsze hirtelen.

Liliumnál és rósánál valék
 szebb virág száll, kedvesb va-
 lék nemzeteknek ezüstnél,
 aranynál, de tövestől ki-sza-
 kaszta engemet az halál.

Ohajtozó szüléimnek va-
 lék ékecsége, sok véletlen-
 bánattyoknak én valék örö-
 me, talám azért keseregnek
 illyen nagy zokogva.

Sorsom ez már mert a' bün-

nek az halál a' földgya, engemet-is az eredendő bűn erre hozta, hogy meg-halnék mert anyám-is vérekben fogada.

Légyek néktek halálommal most azért én példa, a'ki bűnt nem cselekedtem imé fekszem halva, ha az nyers fa meg-gyuladhat mint jár a' száraz fa.

En rajtam ne bánkodgyatok a' bűnt sirafsátok, a' ki engem idvezített ti is azt áldgyátok, jó módgyával azért ti is hogy találtaffatok.

A' jó Atya minden kártól fiát óltalmazza, az Isten-is e' világból hamar el-ki hijja, az

hiv-

hiveket, hogy a' gonoszt az igaz ne lássa.

Noha testem tetét földnek gyomrában tétetik, de én lelkem Abrahámnak kebelében nyugszik, halhatatlan dicsőségben tisztességben fénlik.

A' sok bűnnek kísértetnek. Ő keferves fia, (leánya) és a' bűnnek lőttem volna talám ő szolgája, ha az halál ezek között ki nem ragadt volna.

E' világból mint edgy kertből azért ki-metczettem, ő magának menyországba az Uról vitettem, dicsőségnek vize mellett hogy ott ékekedgyem.

R s

Vig

Vig vagyok én ne sirjatok
 Szerelmes bűlőim, kegyes szű-
 zek meg-hólt benteik immár
 mind társaim, titeket-is ide
 várlak leszteket követőim.

Azon tudom siráinkoztok
 hogy ha éltem volna, vén-
 ségteknek vigasága én lehet-
 tem volna, házasságom örö-
 méit-is láthattátok volna.

Már énnékem az Ur Jéhus
 fejem és mind férjem, övé
 vagyok ő-is enyim ó gyó-
 nyörűségem, unhatatlan mi
 szerelmünk nincs ott bus sze-
 relem.

Angyaloknak szépségeket
 mind fellyül haladgya, en-
 nek

nek senki szép termetit meg
 nem gondolhattya, országá-
 nak ékekségét nyelv ki nem
 mondhattya.

Romlandóság nincs már
 bennem hát miért sirattok,
 nem hóltam-meg csak alu-
 szom mert az Uré vagyok,
 időmet-is én meg-értem
 azt-is tudhattyátok.

Idős csak az ki igazán ben-
 tül s' jámborul élt, ha vén
 vólt-is keveset élt ha gonosz-
 ságban élt, én el-értem meg-
 is nyertem mennyei benteleést.

Azért immár én-ki-jöttem
 Atyámnak házából, ki-köl-
 töztem el-mulandó világi

házamból, ez a' jele hogy ki-
megyek immár e' világból.

Noha azért a' kik vadtok te-
stemet fogjátok, föld gyom-
rának mint anyámnak bépen
meg-adgyátok, el-jő az-is a'
szent óra mellyben fel-táma-
dok.

Dicsértésék a' felséges min-
denható Isten, Atya, Fiu, és
Szent Lélek kegyelmes Ur I-
sten, csendes halált bóldogu-
lást mindennek engedgyen.

M A S.

MIt bizik e'világ ő diti őf-
ségében, mellynek be-
rencséje vagy on el-mulásban
ő hatalmása olyan válto-

zál-

zásban, mint hogy a' föld
edény vagy on el-romlásban.

Többet hidgy a' jégen
meg-irt irásoknak, hogy sem
mint e' világ hú csalárcságá-
nak, és kép-mutatásban való
jutalmának, soha ne hidgy
világi birodalomnak.

Inkább kell hinni a' csa-
lád embereknek, hogy nem
e' világi hamis szerencsének,
és ő bolondságos fertelmes-
ségének, hamis tudomány-
nak, és ő hivságának.

Mond meg hol Salamon
ki vólt igen Nemes? avagy
hol a' Sámson ki vólt győze-
delmes? mond-meg hol Ab-

solon

solon ki vala szépséges? avagy
hol Jonatás igen berelmetes?

Hová lón Julius nemes ha-
talmával? Hová lón a' Gaz-
dag fris lakodalmával? avagy
hol Tullius szépen szóllásá-
val? vagy Aristoteles bölcs
tanításával?

Ennyi sok szép dolgok és
nemes férfiak, világi nagy
Urak ennyi birodalmak, en-
nyi Fejedelmek és erős hatal-
mak, edgy szem-pillantás-
ban mindenek el-mulnak.

E' testi gazdagság nagy-
nak bőcsültetik, de a' szent-
írásban virágnak mondatik,
avagy mint fa levél szélről el-

kapa-

kapatik, ekképpen világból
minden ki vétetik.

Oh melly igen rövid világ
dicsősége, mint ember ár-
nyéka olyan ó öröme, melly
soha nem viszen embert id-
velségre, lőt inkább iszszo-
nyurut tévelygésekre.

Oh mostani testünk fér-
geknek étkei, kit bizonynal
tudunk hogy porrá léjendő,
ezt penig nem tudgyuk mig-
len ő élendő, kérlek tégy jól
addig miglen vagy élendő.

Azt ne mond tiédnek a'
mi el-veszendő, a' világ mit
igér a' penig veszendő, men-
nyei dolgokat te légy kere-

sen-

sendő, ez bődög kereset ki-
el-nem veszendő.

M A S.

JEr most szóllyunk e' szo-
moru alkalmatóságban,
miként esénk az Istennek illy
nagy haragjában, az életből
hogy hogy jutánk e' testi ha-
lálban.

Az Istennek meg-változ-
hatalan decretoma, hogy a'
bűnért minden test az halált
meg-kóstolija, meg-kell
lenni mert ez az Istennek
akaratiya.

Első ember hogy el-esék,
a' bűn következék, a' bűn u-
tán az Istennek átká rajtuk
esék,

esék, átok után az halál-
reánk ugy származék.

Igy hát e' testi halálunk
bűneinknek sóldgya, kit mi
reánk első szüléink rut bű-
ne hozá, a' melly miatt es-
tünk vala örökkáthozatba.

De az Isten könyörüle raj-
tuk irgalmason, ő szent Fiát
el-botsátá hogy minke: meg-
váltson, az ördögnek rabsá-
gából, el-ki-szabadítson.

Ki minket meg-szabadíta
az ő halálával, ő szent Attyát
engesztelé vére hullásával, a-
dótságinkat fizeté számtalan
kinnyával.

Nincs már rajtunk a' látáo-
nak

nak semmi birodalma, asz-
szony magva mert kigyónak
fejét meg-rontotta, ne fél-
lyünk ha lézen-is testünk-
nek halála.

A' mi fejünk az Istennek
edgy szülőtt szent Fia, halál-
által akart menni ó szent or-
szágába, így nekünk-is halál-
által ad részt menyországba.

A' jó Pásztor halálig. vő
az ó juhajért, drága vérét ki-
ontotta a' juhok akájért, ó
szent testét meg-áldozta az
Ecclesiájért.

Hát nekünk-is követnünk
kell a' mi vezérünket, se élet-
ben se halálban. el ne had-

gyuk

gyuk ötet, hogy meg-adgya
halálával nyert örökséginket.

Nem kell űrnünk hát fe-
letceb a' mi halottinkon, se
magunk ne keseregjünk ha-
landó vóltunkon, sőt vigad-
gyunk halál után fel-táma-
dásunkon.

Oh te áldott vigasztaló.
Szent Lélek Ur Isten, tekints
reánk s' vigasztally-meg mid-
ket kegyelmessen, hóltunk-
után számláltassunk Szente-
id-köziben.

M A S.

Nóta: *Jésus Christus Isten:*

U Ralkodó nagy Ur Isten,
ki hatalmas vagy min-

S 2

dene-

deneken, földi és mennyee-
ken, teremtetett embereken.

A'te Isteni erődnek, és ha-
talmos Istenségednek, nin-
csen ki ellene ennek, álha-
son végezélednek.

Tsudálatos bölcseséged
hogy senkivel te ezt nem
közlöd, senkinek meg sem je-
lented, ki felől mi végezéled.

Idejét teremtésünknek
vég óráját mi életünknek, ki-
mulását mi lelkünknek, ha-
tárát rendelted ennek.

Mindennek meg-kell kö-
stolni, halálának napját elér-
ni, senki el-nem kerülheti
óráját által nem lépi.

Nincs

Nints nálad bémély váltság
igaz Isten itt hátra hagyás, ed-
gyik másikon fel-váltás, mert
köz parancsolat routás.

Emberek meg-változná-
nak, magokért nagy sum-
mát adnának, ha tanácsod-
hoz jutnának, sok siralmok
el-mulnának.

Istentől mutatott tárfink;
kedves és szerelmes magza-
tink, Atyáink, édes Anyáink,
el-hadnák édes rokonink.

Halálokon mi kefergünk,
nem bocsáttatnak el mi töl-
lünk, arról meg sem emleke-
zünk, hogy job helyre men-
nek tőlünk.

S3

Tud

Tudtára adgya mindennek,
hogy a' bűnben ne heverje-
nek, de meg-térni siessenek,
hogy életre mehessenek.

Róla Istennek nagy gond-
gya, kit mikoron vigyen hoz-
zája, jókat bűnből ki-ragad-
gya, magának életre tartya.

Ne sírjunk hát s' ne bán-
kodgyunk, lelkekben kik az
Istent láttyák, hogy el-vite-
tik magzatunk, mert mi is
utánok megyünk.

Őt meg-láttyuk bemélye-
tek, Christusban meg-dicső-
ülteket, az oltáralat lévőket,
szintől szinre Istenünket.

Pátriarchák és Szent Atyák,
lélek-

lélekben kik az Istent lát-
tyák, e' világot nem kíván-
nyak, csak az ítéletet várják.

A' mi lelkünk hogy vigad-
gyon, s' örökkön örökké ör-
rüllyön, mind örökké ör-
vendezzen, soha vége ne le-
hesse.

Szent Ur Isten, Szent Ur
Isten, örökké való Szent Ur
Isten, néked Szent Lélek
mennységben, mondunk di-
cséretet, Amen.

M A S.

Szeretlek én téged Uram,
ne feletkezzél el róllam,
mellettem légy kegyelmed-
del :: Nem örvendeztetber-

engem, valami van földön s
 mennyen, hogy ha te nem
 lélsz velem. R. Es ha szin-
 tén bűn rohan rám, te vagy
 én óltalmam Uram, te vagy
 édes Idvezítőm, és drágalá-
 tos meg-váltóm. Oh Jésu-
 som, szép Christusom, sza-
 badítóm, szégyenben igyem
 ne jusson.

Testemet lelkemet adtad,
 sok jókkal meg-látogattad,
 életemnek búkségére: Azért
 Uram téged kérlek, engedgy
 hogy ezekkel éllyek, csak ne-
 ved dicséretire. Ojj-meg ha-
 mis tudománytól, Sátánnak
 álnokságától, semmi kerebet

vise-

viseelésben, engedd ne essem
 kétségben Oh Jésum, szép
 Christusom, és paisom, halál
 engem ne (bússzon) retten-
 tsem.

Hanem Abrahám kebelé-
 ben, Angyaliddal vited lelkem,
 mennyei orságodban: A' hol
 felséged orsága retsík
 hívek koronája, ó tündöklő
 szép vóltába. Hol van örök-
 ké vigasztág, távol jár a' szo-
 moruság, hol a' Cherubin se-
 regid: Sz. Sz. Sz. néked é-
 neklik. Oh Jésum, szép
 Christusom, és szószóllóm,
 ez szóm füleidben jusson.

Midón azért az én lelkem,

S5

én tö-

én tőlem meg-válva léssen,
engedd irgalmaságodból::

Testem kamarácskájában,
nyugodgyék földnek gyom-
rában, minden kín gyötre-
lem nélkül. R. Es így enge-
met serkents-fel hogy láthas-
salak szememmel, a' te szent
dicsőségedben, kiról nincs
semmi kétségem. Oh Jélu-
som, szép Christusom, és Ki-
rályom, légy áldott én Pátro-
nusom.

M A S.

Méért szorgalmatosko-
dunk, s' annyi gon-
dolkodunk, ha ez világot bir-
nök ugyan meg-kell hal-
nunk.

dunk. R. Atyáink Anyá-
ink, barátink, szomszédink,
és a' mi kedves nemzetsé-
gink, (fiaink) jaj hová lőtte-
nek, kik ez előttéltek, cz vi-
lágból ki-költöztek.

El-vagyon már rendelve,
minden ember élete, Urról,
szegény koldusról, hatalmas
Tsáizárról. R. Világon kik
vadnak, vénnek avagy iffiak,
mind meg-kell halni azok-
nak, nem nézi őrendit, sem
nagy nemzetségit, hirtelen
meg-fojt akarkit.

Hogy minden embereket,
edgyfzer s' mind ő'heszen, ő
azon igyekezik hogy el-te-
met-

metheffen. R. Azért minden ember, ám akarki legyen, magáról gondot viseljen, mert nem tudja soha, az haláloak napja, holott érkezik rája.

Azért miglen ideje térésünknek vagyon, poenitencziát tartsunk, Istenhez siessünk. R. Azért Uram Isten, kihívsz kegyelmessen, légy óltalmunk mindenekben, könyörülly mi rajtunk, légy irgalmas nekünk, hogy tégedet dicsérhesünk.

M A S.

IM itt fekszem mint fergetsken koporsómban hely-

helyhez telve: Testem ajánlom ez földnek, napjaig az ítéletnek, lelkem meg adom Jéfusnak, drágán megváltot magának.

Ő teremtet s' alkotott volt, épséggel-is fel ruházott: Hogy néki éllyek akarta, szentül meg-halliyak kívánta, nem lézsek én hát senkié csak övé az én Uransé.

Siess tehát én Christusom, légy utamban kalauzom: Híjj, s' köls-fel, vigy bé örömben, a' szenteknek seregében, kikkel edgyütt zengedezzünk, szent szinednek örvendezzünk.

Lám

Lám azt tartya ígéreted,
nem hagyod te kicsinyidet.
Te mondásod hozzád men-
nyünk, s'országodban része-
süllyünk, kész voltam azért
kezedben, nevem iratni köny-
vedben.

Az Ur áldása naponként,
szálljon már rátok fején-
ként:: Véreim kedves ro-
konim, kik késérétek tere-
mim, adgya Isten menyör-
szágban, edgy-mást láthaf-
suk az Urban, Amen.

M A S.

IM látod világ voltát,
melly hirtelen el-hervad,
Isten az halál által engemet
ki-szította.

Ezt

Ezt ki gondolta volna,
lelkemnek ki-mulása, hogy
ez napokon lenne, testemtől
bucsut venne.

Oh szerencsétlen óra, ke-
serűségnek napja, siralomra
ejtetted, én édes szüléimet,
(Rokonimat.)

Hová lőtt én szépségem?
Hová lőtt erősségem? éle-
temnek virágja? Isten leg-
jobban tudgya.

Oh te kegyetlen bánat, mi-
ért szerzél siralmat, im szülé-
im (rokonim) jajgatnak
epednek és bánkodnak.

El-hagyom mindenemet,
rettentő ítéleted, légy irgal-
mas

mas

mas énnékem, immár földben tettem.

Rajtam ne bánkodgyatok, sőt inkább vigadgyatok, Isten engem öröme, bé-viszen dicsőségre.

Utánnam siessetek, mert meg-várlak titeket, abban dicsőségben, kit Isten szent menyben.

Oh én édes Istenem, te vagy úr, idvességem, lelke-met ki-bocsáttam, kit Szent kezedben adtam.

Engedgy ez élet után, fel-támadást nagy vigan, orszá-godnak birását, és örök böl-dogságát, Amen.

MAS,

Szivem szerezént kívánom, utólló órámat, mert nyavalya bú bánat emészti napomat, meg-válni kész vagyok, várván én földomat, kit Jé-sus már meg szerzett mint fő jutalmamat.

Meg-váltott tudom engem bűnösöl és haláltól, Szent vé-tek váltásága, kit tartok zálogól, mit rettegnék tehát én ördögötől pokoltól, mert Jésumban bizom s ment-lészek azoktól.

Ez élet noha édes, keserű az halál, meg-adtam én ma-gamat, ha színtén reám talál, tudván hogy jobbeletem lel-

T

kem

kem ott talál, örömem nyel-
reiségem mert lében az halál

Testünk földben rétevé
prédája férgeknek, de fel-
mad ujonnan nekem, s' min-
deneknek, és mint a' Nap-
nak fénye ók ott tündököl-
nek, örökké örvendezik
s' ott nem kefergenek.

Hizelkedvén ez világ
ha von magához, mutatya
dicsőségét csalogat mind a-
hoz. de én hozzá nem nyu-
lok, mint hitván marhához,
örömet a' szenvedést veszem,
mert jobbat hoz.

Barátimtól is nehéz énné-
kem meg-vallom, kiknek
szép

szép nyájassági busitnak meg-
vallom, de én bizodalomom
hogy őket meg-látom, az ör-
ök dicsőségben kit szerzett
meg-váltóm.

Nemzetimtől (gyerme-
kimtől) válásom szívemet
hagyattya, kiknek ó szép be-
fedek vala mint trombita,
de örömmel el-hagyom mert
ez lelz az úttya, melly által
velem az Ur még szemben-
juttattya.

Szünnység édes árváim (bű-
léim) már sírástok vize, van
olly Ur a' ki vigyáz s' nem rö-
vidült keze, árvák özvegyek
attya, nem kell ott más elze,

gondgya lesz mindenekre
s' rátok hát nem néz-é?

Aldás legyen az Urtól
minden barátimnak, bús szí-
vel kik szemlélik bájkáját
csontimnak, tudván hogy
rövid időn vizont ők meg-
látnak, az örök dicsősé-
ben, kit ők-is óhajtnak

Hozzád fordulok immár
oh édes Jéusom, lelkemet
vigyed hozzád hűséges Pász-
torom, adgy csendes el-ki-
mulást Angyalt küldgy óhaj-
tom, hogy a' te országodra
legyen kálaúzó.

Nyújts erre Jéus Christus
kérelek te erődet, gyenge bi-
tem

tem támogasd szemlélvén vé-
redek, hogy e' viadal után lát-
hassam szinedet, és vigan el-
mondhassam a' *Consumma-
tum est.*

M A S.

EN Istenem benned bizom;
Esegély ne hadgy tántorod-
nom, lelkem, testem, és mi-
denem, mint akarod, rendel-
lyed mert rád támaszkodom.

Nem tudom meddig itt
élek, tudom éltém rólem el-
mégy, valamikor akarod,
hozzád járok, néked elle-
ned nem állok.

Minden órában, időben,
nem mondom hogy nincsen

T 3

ked-

kedvem, nem választok időt hozzá, sem olly órát, mikor akarod rajtad áll.

Testemnek minden tagait, és az bajamnak izálait, s' tudod Uram! mindazáltal még csak edgy szál, kedved nélkül alá nem száll.

Nincsen jóra való időnk, minden gonoszt kell hallanunk, bu mindennapi kenyerem, el-fogy éltém, halátnál bizonyosb nincsen.

Itt csak bánat keserűség, test, lélek fájdalmas mig vig, életünknek vólta rövid, és abban mint epével elegyedtett méz.

Summa szerint itt fáradság, nehéz munka, nyomorúság, nagy siralom és félelem, ha ezellen akariz jární készülly innen.

Mitsoda ember? föld, csoportfár, agyag, és az bűnös por, mihelyen ez világra jő, nyomorultul él, mint a' virág szárad s' le-hull.

Aranyat és sem ezüstöt, magával nem hoz, de földet, ha meg-hal nem viszen semmit ember innét, mindeneket szegény hágy itt.

Világhoz fok ragaszkodik, hólap koporsóhoz viszik, ma erőssék lábok, kezek lé-

vén éppek, hólnap földben
temettetnek.

Halál ellen nincs orvosság,
patikában sem olly szerfzám,
széles mezőn, drága kertben,
olly fű nincsen, dűhős halál-
tól ki mentsen.

Arany, ezüst, és gazdag-
ság, Nemesség nagy hatal-
matság, meg próbáltatott vi-
téztség, és bölcsesség, nem
menthet arról, sem szépség.

Ha ki ki-múlt ez világból,
gondolat meg szűnik arról,
nem gondol véle ez világ,
hanem hamar el-mulik mi-
ként a' virág.

Te azért oh én Istenem,
add

add énnékem azt érthetnem,
hogy nyomorult mi életünk,
mint szál hajunk, gyengén
függ ottan el-mulunk.

Jaj bűn miatt melly nagy
erőt, halál vőtt hatalmat raj-
tunk, vigyázz ember kitsoda
vagy, mert rabja vagy, halál-
nak melly nem válogat.

Nem gondol semmit lép-
séggel, kicsiny avagy nagy
emberrel, szépet, rutat, iffi-
at, Tsászarr, és a' Királyt, vá-
logatás nélkül ragad.

Azért mikor én Istenem,
akarod vedd hozzád lelkem,
hogy veled örökké éllyek,

reád nézzek, az Angyalok-
kal örvendgyek.

M A S.

Nóta: *Bűnnek az ő föld:*

Látván ez világnak csa-
lárd voltát hienni, re-
mémtelen dolog hozzá ra-
gafzkodni, csudálkozom
rajta mint tud hízkelkedni, ő
dicsőségében nem kell győ-
nyörkődni.

Az kegyetlen világ sokat
fogád vala, én-is igen hozzá
ragafzkodtam vala, de hogy
meg-ismérem álhatatlan vól-
tát, ottan én meg-látám el-
mulandó vólát.

Remémtelen dolog árnyék-
nak

nak ki hiszen, szerencsére fe-
jérveti ki úgy tében, halála ó-
ráján bizonytalan lében, öröm
és vigaság el-mulandó lében

Immár szememet nin-
csen kire vetnem, mert nyo-
morult vagyok nincsen sege-
delmem, el-esett előttem járó
fejedelem, árvaságra jut-
tam kell már özvegy lennem.

A' kinek csillaga el-esik
tudgyátok, sok jóról foszta-
tik tudom hallottátok, csak
edgy tartott madárt el-sza-
lasztanátok, az után-is tu-
dom bizony bánkodnátok.

Im az Isten nekem adott
vala tárfot, hogy lenne gyá-

molom és előttem járó, ki-
re tartok vala én igen nagy
számot, nem tudtam volt-
várni az halált mint orvot.

A' nap hévségétől az har-
mat el szárad, és a' mezőn
termő szép virág meg-hervad
igy az ember szine meg-hal-
ván el-hervad, ember el-vál-
tozik mint a' jég el-olvad.

Tsak a' zöld erdőről vedd
eszedben magad, az levele le-
hull az után el-hervad, az ár-
nyék világhoz ne ragaszkod
magad, el-mulik előled hid-
gyed meg-nem kaphadd.

Bár senki ne tartson ez vi-
lághoz számot, és ne csinálta-
son

son soha jegen házat, mert a'
ferencsének mondgyák edgy
fürt haját, nem kaphad üstö-
kőn mert el-rántya magát.

Olly nehezen válik ember
el társától, mint Gellice ma-
dár szerelmes társától, a' tol-
vaj-is meg foszt minden re-
marhádtól, ez világ el-za-
kaszta minden javaidtól.

Tőredelmes bivel lélekkel
lstennek, bívából kell enged-
ni szent akarattjának, nagy
hálákat adván az ő szent Fiá-
nak, hogy ezt adta érni ő ár-
va fiának.

Reméntelességben nem
ejtem magamat, kétségben

esnie nem hagyom szivemet,
 ezzel vigasztalom az én éle-
 temet, vigan is el-várom az
 én Istenemet.

Oh ha én ott vólnék hol
 most az én társom, és az én
 szerelmes Istenes hitelem,
 nem kívánnám onnan soha
 visszajötöm; lelkem berént
 lenne minden vigasztalom.

Tsak te hozzád Uram fel-
 kiáltok, mondom: én Uram
 Istenem légy nékem gyámo-
 lom, árva özvegy vagyok
 viseld nékem gondom, se-
 gedelem nélkül mert meg-
 nyomorodom.

Jeles dolog kire Isten sze-
 mé

mét veti, halála óráján hittel
 erőssíti, semmi szám-adással
 kétségben nem ejti, bizo-
 nyos hogy Isten menyos-
 szágban viszi.

Látom e' világnak csalárd
 állapotját, ő gonofzságának
 istentelen dolgát, ő fogadá-
 sának haszontalan voltát
 hogy egy napról másra élet
 eleb mutat.

Az folyó szép vizek meg-
 nem álnak folynak, az szép
 iffiuságok mind el-változ-
 tannak, a' gyors elztendőben
 a' napok el-mulnak, az rot-
 hadott tagok testben fel-tá-
 madnak.

Számot vélsen Isten ak-
kor mindenkőről, a' kik val-
lást télsnek itt az igaz hitről,
és meg-bóldogittya testestől
lelkestől, örök menyország-
ban vigyen mindeneitől.

Le-függesztvén fejem ké-
rem Istenemet, bátoritson
hóltig Szent Lelke engemet,
hogy meg-ismérhessem álta-
la hitemet, örök menyország-
ban vigye én lelkemet.

Oh melly bóldog asszony
az Judit Asszony vólt, néki
segítsége csak az edgy Isten
vólt, Istenfélő tiszta életű s'
özvegy vólt, az örök Ur Isten
gond-viselője vólt.

Nem

Nem követem immár vi-
lág álnokságát, nagy hirtet-
lenségét embernek vakságát
de inkább követem Isten aka-
rattját, végre nekem adgya
az ő szent országát.

Özvegyek éniotlek Isten-
ben bizzatok, világ segítség-
től kik meg-fosztattatok,
mind éjjel és nappal ti kő-
nyörögjétek, mert csak ő U-
ratok és óltalmazótok.

Dicsőlség Atyának és az ő
Fiának az edgy Idvezítő Ur
Jésus Christusnak, Szent Lé-
lek Istennek mi vigasztalónk-
nak, kit a' Szent Angyalok
vég-nélkül imádnak.

MAS.

M A S.

Gondoljuk meg mi hi-
kereszténynek mit csele-
kedgyék kegyelmé Istennel,
velünk és mi magzatinkal.

Nem kívánja el-vesztét
senkinek, idvességet ígér
mindeneknek, valakik Chri-
stusban hisznek.

Azért innét a' mi gyerme-
kinket, füzedegeti mint edgy
virágokat, nagy örömben
viszi őket.

Szerez nékik országot
mennységben, makának itt
jedzi kereszttségben, részt
részen örökségben.

A' Szüléknek nagyobb vi-
gassá-

gasságok, mi lehetne az men-
nyégben nékik, vagyon le-
tettetett kincsek.

Kik az igaz hitben meg-
maradunk, őket ottan visont
fel-találjuk, nagy bóldog
örömet nyerünk.

El-hidgyük azt a' mit Isten
adot, el-veheti igen kön-
nyen ismét így a' mi magza-
tinkat-is.

Miéinknek azért mi ne
tartjuk, Istenünket sirással
ne bánjuk, mit adott az
vissza adgyuk.

Örökös akarja legyenek,
dicsőségben véle örüllyenek
örök életet vegyenek.

Miért

Miért adta nekünk meg-gon-
dollyuk, azért hogy Ők Őtet di-
csőcsék, mind itt. mind amott-
vég-nélkül.

Kiknek adott Isten magzatokat
nincs Ő nekik sobol nagyobb kin-
csek, mint menyben Ő szép gyer-
mekek.

Ez áldása kistebb az Istennek,
mind Őn itt Ők Őrőkséget birnak,
haláluuk után ez földön.

Mert kétséges ha az igaz hit-
maradnaké, sőt e' világ gyak-
jan, kárhosszra viszi Őket.

Gyermekünknek halálán Őröl-
lyük, mi is Istennek könyő-
rőglük, hogy vélek edgyütt le-
hesünk.

Arva Isten adgyad ezt miné-
künk, igaz hitben hogy mind
meg-maradgyunk. és mindnyájau
idvezüllyük.

MUTATO TABLA.

A.

Az mi életünknek köz.	1
Az Ur Istennek jó akarat.	3
Az örök élet mi legyen	17
Adgy idvesség ki mulást	31
Az Istennek jó voltáról	34
Az nap el-jó nagyharag.	106

B.

Bűnnek az ő sáldgya	77
---------------------	----

C.

Christusnak hű keresztes	89
Christusnak hivesi kik	287
Christushoz készülőek	222

E.

Ember emlekezzél a'	22
Emlekezzünk mi keresztes:	27
Emlekezzél élő ember	47
Emlekezzünk az utolsó	56
Ember emlekezzél utolsó	66
Emlekezzünk a' mi	84

Emlekezzél meg ember	164
Elő emberek kik vadatok	196
Eletemnek végső nap:	216
En Istenem benned bízom	285
F.	
Fejenként mi erről	12
Figyelmetes keresztt:	252
G.	
Gondolkodgyál ember a'	201
Gondoljok meg mi	298
H.	
Hadgyátok-el hű keresztt:	51
Halandó emberek kik	53
Halgassátok meg ezt	116
Halgassd meg Uram kérés;	129
Ha gondolod elő ember	168
I.	
Illik nekünk erről emni:	24
Ier temessük-el a' testet	42
Ier tegyük-el a' testeket	44
Iesus Christus Istennek sz:	61
Isten hívei a' kik vadatok	70
Iesus Christus Ur Istennek	98
Ier most szóljunk e' szo:	264
Im itt	

Im itt fekszem mint sér:	27
Im látod világ voltat	278
K.	
Keresztyének kik Christ.	81
Kegyes buzgóságtól visel:	237
L.	
Látván e' világnak	
M.	
Meg szabadultam már én	
Meg-érsétek keresztyének	
Magamban el végezem és	117
Mostan kik itt jelen vadatok	178
Már el megyek az ór:	
Alldón el jó az én orám	
Mit bízik e' világ	
Miért szorgalmasok:	274
N.	
Ne emlekezzél meg	
O.	
Oh te meg-halandó	18
S.	
Sarkeny fel már ember	7
Sok nyomorúsággal élte	
Szent Pál Apostolnak	

MUTATO TABLA

Öllit minket Christus Ur:	157
Sok rendbéli próbák vadnak	206
Szomorú az halál a'	240
Szeretlek én téged Uram	271
Szívem szerént kívánom	281

T.

Nagyak Uram Isten hogy	2
Te benned biztunk eleitől	125
Te hozzád kiáltok Ur Ist:	136
Tudgyuk azt hogy fejem:	37

U.

Isten irgalmaz nekem	11
Te nagy haragodban	116
Te Isten én iáveffégem	121
Te arván vártam a' felséget	129
Véletlen embernek utólsó	144
Tigyáz a halálodra hitáandó	212
Uralkodó nagy Ur Isten	267

Halott énekek.

V É G E.